

Załącznik nr 2

**AUTOREFERAT NA TEMAT DOROBKU
I OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH**

Marcin Zawicki

Kraków, 14 kwietnia 2017 r.

Spis treści

1.	Charakterystyka rozwoju naukowego	4
1.1.	Dane podstawowe.....	4
1.2.	Wykształcenie i zatrudnienie w jednostkach naukowych	4
2.	Wskazanie i omówienie osiągnięcia naukowego	5
2.1.	Wskazanie osiągnięcia naukowego	5
2.2.	Cele, hipotezy i charakterystyka pracy	5
2.3.	Rezultaty pracy	7
2.4.	Wkład w rozwój dyscypliny naukowej.....	11
3.	Praca naukowo-badawcza	12
3.1.	Dorobek publikacyjny	13
3.2.	Cytowalność	18
3.3.	Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi i udział w takich projektach.....	19
3.4.	Nagrody za działalność naukową oraz inne nagrody i wyróżnienia	21
3.5.	Udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych oraz organizacja konferencji.....	22
4.	Działalność dydaktyczna i współpraca międzynarodowa.....	24
4.2.	Działalność dydaktyczna	24
4.1.	Opieka naukowa nad studentami	24
4.2.	Działalność organizacyjna na rzecz dydaktyki	25
4.3.	Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych	26
4.4.	Udział w konsorcjach i sieciach badawczych.....	26
4.5.	Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism	28
4.6.	Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych	28
4.7.	Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych i wizyty studyjne.....	28
4.8.	Recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych oraz projektów międzynarodowych lub krajowych.....	28
5.	Współpraca z otoczeniem administracyjnym, gospodarczym i społecznym	29
5.1.	Ekspertyzy i inne opracowania wykonane na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców	29
5.2.	Udział w zespołach eksperckich i konkursowych	30
5.3.	Działalność szkoleniowa	31
5.4.	Działalność na rzecz otoczenia społecznego	31
6.	Podsumowanie	32

Autoreferat opracowano na podstawie:

- Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (Dz.U. z 2003 r., Nr 65 poz. 595 z późn. zm.),
- Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U z 2016 r., poz. 1586),
- Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. z 2011 r., Nr 196, poz. 1165).

1. Charakterystyka rozwoju naukowego

1.1. Dane podstawowe

dr Marcin Zawicki
Adiunkt
Katedra Administracji Publicznej
Wydział Gospodarki i Administracji Publicznej
Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

1.2. Wykształcenie i zatrudnienie w jednostkach naukowych

Moja kariera akademicka związana jest z Uniwersytetem Ekonomicznym w Krakowie. W 1992 r. rozpocząłem jednolite 4,5 letnie studia magisterskie w trybie dziennym – początkowo w Studium Podstawowym (I rok studiów), a od drugiego roku na kierunku Ekonomia na Wydziale Ekonomii. Na trzecim roku studiów obrałem specjalność Gospodarka i administracja publiczna. Ukończyłem ją uzyskując w dniu 9 maja 1997 r. tytuł magistra ekonomii na podstawie pracy magisterskiej pt.: *Teoretyczne i praktyczne aspekty konstruowania strategii rozwoju gminy*, przygotowanej pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Hausnera. Studia ukończyłem z wynikiem bardzo dobrym (dyplom nr WE/E/GiAP/14619/97 z dnia 12 maja 1997 r.).

Jeszcze w trakcie studiów, tj. w marcu 1997 r. nawiązałem współpracę z Centrum Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną Akademii Ekonomicznej w Krakowie. W dniu 1 października 1997 r. zostałem zatrudniony w tej jednostce na stanowisku starszego technika. Do moich zadań należało opracowywanie koncepcji merytorycznych i organizacyjnych projektów badawczo-wdrożeniowych, uczestnictwo w ich realizacji, prowadzenie szkoleń, a okazjonalnie również zajęć dydaktycznych.

W 1997 r. podjąłem czterosemestralne studia podyplomowe na kierunku Master of Public Administration, realizowanym przez Akademię Ekonomiczną w Krakowie i Copenhagen Business School. W okresie marzec-maj 1999 r. uczestniczyłem w zajęciach w Copenhagen Business School organizowanych w ramach tego programu. Studia ukończyłem z wynikiem bardzo dobrym uzyskując dyplom Master of Public Administration (dyplom nr 9708/MPA z dnia 15 października 1999 r.)

W 2005 r. na podstawie rozprawy doktorskiej pt. *Wykorzystanie instrumentów nowego zarządzania publicznego w Polsce*, przygotowanej pod kierunkiem prof. dra hab. Jerzego Hausnera uzyskałem stopień doktora nauk ekonomicznych w zakresie nauk o zarządzaniu (uchwała Rady Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych Akademii Ekonomicznej w Krakowie z dnia 27 czerwca 2005 r., dyplom z dnia 25 października 2005 r.). Recenzentami w przewodzie doktorskim byli: prof. dr hab. Juliusz Gardawski, prof. dr hab. Hubert Izdebski oraz prof. dr hab. Józef Machaczka. 1 października 2005 r. zostałem zatrudniony na stanowisku adiunkta w Katedrze Gospodarki i Administracji Publicznej (od lutego 2017 r. Katedra Administracji Publicznej), na którym pracuję do dziś. W tym samym czasie objąłem funkcję Pełnomocnika Rektora – Dyrektora Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, powstałej z przekształcenia Centrum Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną Akademii Ekonomicznej w Krakowie. Do moich obowiązków na tym stanowisku należało m.in.: opracowywanie programów i sprawozdań z działalności Szkoły, kierowanie jej działalnością, sprawowanie nadzoru nad realizowanymi projektami badawczo-wdrożeniowymi, zarządzanie studiami podyplomowymi prowadzonymi przez Szkołę oraz nadzorowanie działalności publikacyjnej. Funkcję tę sprawowałem do dnia 29 lutego 2008 r.

Od 2007 r. jestem odpowiedzialny za badania statutowe realizowane w Katedrze. W 2011 r. nawiązałem współpracę z Polskim Wydawnictwem Ekonomicznym, której rezultatem jest seria wydawnicza pt. Zarządzanie publiczne, wydawana we współpracy z Katedrą. Jestem pomysłodawcą i opiekunem tej serii, w ramach której opublikowane zostały jak dotąd pięć monografii. W latach 2009-2015 byłem członkiem Wydziałowego Zespołu Programowo-Dydaktycznego ds. Studiów Podyplomowych na Wydziale Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych UEK. W latach 2015-2016 r. byłem członkiem Zespołu ds. badań naukowych nowotworzonego Wydziału Gospodarki i Administracji Publicznej. Od 2016 r. jestem ponadto członkiem: Wydziałowego Zespołu Programowo-Dydaktycznego ds. Studiów Podyplomowych, Zespołu ds. Przygotowania Strategii Rozwoju Wydziału GAP, Zespołu UEK ds. analizy i oceny reformy nauki i szkolnictwa wyższego, Zespołu ds. oceny i kategoryzacji jednostki naukowej oraz współorganizatorem Seminarium „Dobre Rządzenie”.

2. Wskazanie i omówienie osiągnięcia naukowego

2.1. Wskazanie osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 16. ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach naukowych w zakresie sztuki (Dz.U. nr 65, poz. 595 ze zm.), wskazuję monografię – dzieło opublikowane w całości, pt.: **Koncepcje teoretyczne implementacji polityki publicznej**, Zeszyty Naukowe, Seria specjalna: Monografie, nr 246, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2016, objętość 236 stron, ISSN 1899-0428, ISBN 978-83-7252-728-8.

Monografia ta została opublikowana po recenzjach wydawniczych przygotowanych przez prof. dr hab. Andrzeja Hermana ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie oraz prof. dr hab. Jerzego Wilkina z Polskiej Akademii Nauk, Instytutu Rozwoju Wsi i Rolnictwa.

2.2. Cele, hipotezy i charakterystyka pracy

Celem naukowym pracy było określenie dotychczasowych kierunków ewolucji teorii implementacji polityki publicznej oraz wyjaśnienie procesów jej konsolidacji. Poza celem głównym sformułowano siedem równorzędnych celów szczegółowych:

- 1) Przedstawienie celów, zakresu przedmiotowego i ram teoretycznych nauk o polityce publicznej oraz ich związków z innymi dyscyplinami nauk społecznych.
- 2) Ukazanie celów i przedmiotu oraz usytuowanie badań nad implementacją polityki publicznej w naukach o polityce publicznej.
- 3) Przedstawienie dokonań teorii implementacji polityki publicznej w przekroju nurtów badań nad implementacją polityki publicznej.
- 4) Zidentyfikowanie i scharakteryzowanie barier utrudniających konsolidację teorii implementacji polityki publicznej.
- 5) Opracowanie charakterystyk ilustrujących ścieżkę ewolucji teorii implementacji polityki publicznej w przekroju nurtów badań nad implementacją polityki publicznej.
- 6) Określenie obszarów zastosowań teorii implementacji polityki publicznej w praktyce.

- 7) Określenie sposobów wykorzystania teorii implementacji polityki publicznej do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej.

Z uwagi na to, że nauki o polityce publicznej są młodą dyscypliną w naszym kraju, przed pracą postawiono dodatkowe wyzwanie. Było nim wypracowanie konwencji terminologicznej wspomagającej wymianę wiedzy w dyscyplinie nauk o polityce publicznej i specjalności badań nad implementacją polityki publicznej w Polsce.

Cele naukowe pracy zostały podporządkowane weryfikacji sześciu hipotez badawczych:

- 1) Cele, przedmiot, zakres merytoryczny i specyfika teoretyczna nauk o polityce publicznej predestynują je do bycia nauką otwartą, zorientowaną na rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem podejścia ponaddiscyplinarnego.
- 2) Głównymi barierami utrudniającymi konsolidację teorii implementacji polityki publicznej są złożoność tej teorii oraz brak ukształtowanych kanałów wymiany wiedzy naukowej o jej dokonaniach.
- 3) Stopniowy i wielokierunkowy rozwój badań nad implementacją polityki publicznej umożliwia identyfikację i systematyzację kluczowych cech poszczególnych nurtów tych badań, które wytyczają dotychczasową ścieżkę ewolucji teorii implementacji.
- 4) Ewolucja teorii implementacji, w wyniku której holistyczne ujęcie procesu polityki publicznej wypiera rozumienie wdrażania jako etapu procesu heurystycznego, przybliży badania nad implementacją polityki publicznej do innych subdyscyplin nauk o polityce publicznej, a zarazem ogranicza perspektywy konsolidacji teorii implementacji polityki publicznej.
- 5) Szans na zwiększenie stopnia konsolidacji teorii implementacji polityki publicznej należy upatrywać w poprawie jej użyteczności praktycznej oraz w zwiększeniu popytu na zdobycze tej teorii wśród uczestników polityki publicznej.
- 6) Teoria implementacji polityki publicznej jest użyteczna do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej.

Niektóre z przyjętych hipotez mogą nasuwać wątpliwości co do potrzeby ich weryfikacji. Zdecydowano się jednak na ich uwzględnienie ze względu na funkcje porządkujące, jakie one wniosły do podejmowanych w książce poszukiwań.

Metodologia pracy została podporządkowana uzyskaniu odpowiedzi na główny problem badawczy. Stanowi ona sumę metod cząstkowych zastosowanych do sprawdzenia poszczególnych hipotez badawczych. Hipotezy nr 1 i 2 były weryfikowane za pomocą metody analizy i krytyki piśmiennictwa na temat dokonań nauk o polityce publicznej, w tym badań nad implementacją polityki publicznej. Hipotezy nr 3 i 4 zostały sprawdzone przy wykorzystaniu metody analizy i krytyki piśmiennictwa, metody analizy i konstrukcji logicznej oraz narzędzia typu idealnego. Hipotezy nr 5 i 6 zostały sprawdzone za pomocą heurystycznej metody przeniesienia analogicznego, przy czym hipoteza nr 6 również za pomocą prospektywnego studium przypadku oraz metody badania dokumentów.

Monografia składa się ze wstępu, czterech rozdziałów i zakończenia.

Rozdział pierwszy, zatytułowany *Polityka publiczna jako przedmiot działania i poznania naukowego*, ma charakter ogólnoteoretyczny. Koncentruje się on na polityce publicznej ujmowanej jako działalność władzy publicznej na płaszczyźnie polityki publicznej oraz na przedmiocie zainteresowań dyscypliny nauk o polityce publicznej. Nauki te są niejednorodną dyscypliną wiedzy społecznej, która zajmuje się usystematyzowanymi metodami rozwiązywania problemów wspólnot ludzkich przez lub przy udziale władzy publicznej. Określenie genezy, celów, przedmiotu, zakresu i dyscyplin wnoszących wkład do nauk o polityce publicznej stanowi kontekst dla rozważań nad miejscem, jakie zajmują w niej badania nad implementacją polityki publicznej. W rozdziale tym zostały również przedstawione

reprezentatywne teorie ogólne nauk o polityce publicznej, a zarazem referencyjne dla koncepcji teoretycznych formułowanych na wszystkich polach badawczych tej dyscypliny.

W rozdziale drugim, pt. *Teoria implementacji polityki publicznej*, zostały przedstawione dokonania badań nad implementacją polityki publicznej. Scharakteryzowano w nim implementację polityki publicznej oraz cele, przedmiot i zakres badań nad implementacją polityki publicznej. Dokonano także przeglądu istniejących klasyfikacji teorii implementacji polityki publicznej oraz wykazano niespójności występujące w tym zakresie. Zasadniczą część tego rozdziału stanowi omówienie kluczowych teorii implementacji polityki publicznej w podziale na trzy nurty badań nad implementacją polityki publicznej: (1) odgórny, (2) oddolny oraz (3) syntezyjący i współczesny.

Rozdział trzeci, zatytułowany *Konsolidacja i ewolucja teorii implementacji polityki publicznej*, ma profil ogólnoteoretyczno-aplikacyjny. Przedstawiono w nim oceny dotychczasowych dokonań badań nad implementacją polityki publicznej. Wyróżnione i scharakteryzowane zostały również bariery, których występowanie utrudnia konsolidację teorii implementacji. Zostały także zaprezentowane oryginalne charakterystyki ewolucji teorii implementacji oraz typy idealne implementacji polityki publicznej.

W czwartym rozdziale, pt. *Teoria implementacji w praktyce polityki publicznej*, uwagę skoncentrowano na kwestii aplikacyjności tej teorii. Przedmiotem rozważań jest pojęcie użyteczności praktycznej teorii implementacji. Określono także obszary zastosowań teorii implementacji polityki publicznej w praktyce polityki publicznej oraz wskazano problemy wdrożeniowe adekwatne dla poszczególnych teorii. Zaprezentowane również zostały założenia programu upowszechniania teorii implementacji w praktyce zarządzania publicznego oraz koncepcja wykorzystania teorii implementacji do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej. Oszacowano także wpływ proponowanego programu na ograniczanie barier hamujących konsolidację teorii implementacji.

2.3. Rezultaty pracy

Celem nauk o polityce publicznej jest dostarczanie wiedzy o problemach wymagających interwencji publicznej, rodzajach polityk, alternatywnych politykach, skutkach wdrażania polityk oraz zależnościach między politykami a zasobami, jakie mogą być wykorzystywane na rzecz ich realizacji. W pracy przedstawiono ramy konceptualne nauk o polityce publicznej oraz omówiono najważniejsze teorie ogólne polityki publicznej, tj. koncepcję procesu polityki publicznej, ideę stadiów heurystycznych, instytucjonalną analizę rozwoju E. Ostrom, model koalicji rzeczniczej P. Sabatiera i H. Jenkinsa-Smitha, metateorię wielowymiarowego współzarządzania P. Hupe'a i M. Hilla, model wielostrumieniowy J. Kingdona oraz typologie polityki publicznej.

Na początku powstania, tj. w latach 50. XX w., nauki o polityce publicznej były dyscypliną stosunkowo jednorodną. Z czasem zostały one jednak nadmiernie rozdrobnione poprzez wyłonienie się kilku pól badawczych w obrębie tych nauk. Są to m.in: proces polityki publicznej, analiza polityki publicznej, ewaluacja polityki publicznej, badania nad implementacją polityki publicznej.

W monografii wykazałem, że fragmentaryzacja nauk o polityce publicznej przybrała trzy formy: naukową, przedmiotową i procesową. Przejawem fragmentaryzacji naukowej jest wpływ i przenikanie się wielu dyscyplin i podejść badawczych w ramach nauk o polityce publicznej. Symptodem fragmentaryzacji przedmiotowej stało się utrwalenie podziału na ogólne i szczegółowe nauki o polityce publicznej. Natomiast oznaką fragmentaryzacji procesowej jest powstanie w ramach nauk o polityce publicznej wielu subdyscyplin, które są skoncentrowane na wąsko rozumianych etapach procesu polityki publicznej.

W konkluzji rozważań dotyczących nauk o polityce publicznej nakreślono autorską wizję przyszłości tej dyscypliny. Nakłania ona do powrotu do idei, która przyświecała H.D. Lasswellowi oraz innym twórcom nauk o polityce publicznej. Zakładali oni, aby problemy publiczne były badane przez pryzmat wielu perspektyw naukowych (założenie wielodyscyplinarności), co w dłuższym okresie czasu miało doprowadzić do utworzenia nowej dyscypliny naukowej. W pracy opowiadam się za tworzeniem korzystniejszych warunków do wymiany i łączenia wiedzy m.in. poprzez wspieranie komunikacji naukowej między przedstawicielami różnych dyscyplin. Przyjmuję bowiem, że przyszłość nauk o polityce publicznej należy wiązać z dalszym pogłębianiem na ich gruncie idei ponaddyscyplinarności, rozumianej jako podejście badawcze zorientowane na rozwiązywanie problemów. Nie wyklucza ono dyscyplinarności, lecz dotyczy tego, co jest zarazem między dyscyplinami, w poprzek nich, jak i poza każdą z dyscyplin. Dostosowanie idei ponaddyscyplinarności do potrzeb nauk o polityce publicznej ma szansę doprowadzić do wypracowania wielu oryginalnych podejść do rozwiązywania problemów w polityce publicznej. Z tego powodu za uzasadnioną uznano hipotezę 1, która zakładała, że cele, przedmiot, zakres merytoryczny i specyfika teoretyczna nauk o polityce publicznej predestynują je do bycia nauką otwartą, zorientowaną na rozwiązywanie problemów z wykorzystaniem podejścia ponaddyscyplinarnego.

Zasadniczym przedmiotem rozważań podejmowanych w pracy jest implementacja polityki publicznej. Koncepcje teoretyczne implementacji polityki publicznej stanowią dorobek specjalności, jaką są badania nad implementacją polityki publicznej. Geneza tych badań sięga pierwszej połowy lat 80 XX w.

Teoria implementacji jest obszerna, zróżnicowana i niejednorodna co nastrocza wiele problemów z jej bilansowaniem, klasyfikowaniem i typologizowaniem. W monografii dokonano analizy istniejących klasyfikacji teorii implementacji, określono różnice między nimi oraz przyczyny tych różnic. Odpowiedź na te problemy stanowi autorska klasyfikacja teorii implementacji polityki publicznej, zgodnie z którą teorie implementacji polityki publicznej można prezentować zgodnie z następującym podziałem:

- 1) Nurt odgórny – teorie prekursorów badań nad implementacją polityki publicznej oraz teorie odgórne implementacji polityki publicznej sensu *stricto*,
- 2) Nurt oddolny – teorie oddolne implementacji polityki publicznej,
- 3) Nurt syntezy i współczesny – teorie integrujące podejścia odgórne i oddolne oraz teorie współczesne implementacji polityki publicznej.

Na potrzeby rozważań prowadzonych w pracy omówione zostały kluczowe teorie implementacji. Wśród omówionych koncepcji teoretycznych znalazły się m.in.: deficyty implementacji J. Pressmana i A. Wildavsky'ego, typologia polityki publicznej ze względu na skuteczność we wdrażaniu D. Van Metera i C. Van Horna, koncepcja „poskramiania rozgrywek” E. Bardacha, znaczenie legislacji dla wdrażania polityki publicznej P. Sabatiera i D. Mazmaniana (koncepcje nurtu odgórnego), teoria administracji pierwszego kontaktu M. Lipsky'ego, struktury wdrożeniowe B. Hjerna i D. Portera, mapy interesariuszy C. Hulla i B. Hjerna (koncepcje nurtu oddolnego), mapowanie perspektywiczne i mapowanie wsteczne R. Elmore'a, model komunikacyjny działań wdrożeniowych M. Goggina z zespołem, implementacja polityki publicznej w świetle teorii sieci, podejście interpretatywne w analizie implementacji (koncepcje nurtu syntezy i współczesnego).

Podstawowym dla celów monografii pojęciem jest konsolidacja teorii implementacji. Mianem tym określiłem proces rozwoju tej teorii, polegający na umacnianiu, dojrzywaniu i stabilizacji wiedzy naukowej wytworzonej w ramach specjalności badań nad implementacją polityki publicznej. Przyjąłem, że konsolidacja teorii implementacji dokonuje się na trzech płaszczyznach: jakości naukowej, wspólnoty poznawczej i użyteczności praktycznej. Konsolidacja teorii implementacji na płaszczyźnie

jakości naukowej odnosi się do procesów tworzenia teorii wyjaśniających kluczowe problemy wdrożeniowe oraz intelektualnego syntezywania wiedzy już wytworzonej. Konsolidacja teorii implementacji na płaszczyźnie wspólnoty poznawczej oznacza umacnianie pozycji naukowej badań nad implementacją polityki publicznej w obrębie nauk o polityce publicznej i nauk społecznych. Z kolei konsolidacja teorii implementacji na płaszczyźnie użyteczności praktycznej oznacza utrwalanie się jej naukowego dorobku w działaniach praktycznych.

Historia badań nad implementacją polityki publicznej dowodzi, że zamiar utworzenia w ramach nauk o polityce publicznej odrębnej specjalności zajmującej się wdrażaniem polityki, powiódł się umiarkowanie. Teoria implementacji polityki publicznej napotyka bowiem na wiele barier utrudniających jej konsolidację. W pracy scharakteryzowano dziesięć barier hamujących konsolidację teorii implementacji. Należą do nich: (1) niedookreślenie przedmiotu teorii implementacji, (2) luki poznawcze i fragmentaryzacja teorii implementacji, (3) przenikanie się pozytywnego i normatywnego podejścia metodologicznego oraz (4) enigmatyczna wizja przyszłości badań nad implementacją polityki publicznej (bariery konsolidacji teorii implementacji na płaszczyźnie jakości naukowej), (5) rozproszenie teorii implementacji w naukach społecznych, (6) dynamika teorii implementacji oraz (7) brak wspólnej płaszczyzny wymiany wiedzy naukowej (bariery konsolidacji teorii implementacji na płaszczyźnie wspólnoty poznawczej), (8) słabo nakreślone związki między teorią implementacji a modelami zarządzania publicznego, (9) hermetyczność środowiska implementacji, (10) ograniczona przydatność implementacji w działaniach komunikacyjnych (bariery konsolidacji teorii implementacji na płaszczyźnie użyteczności praktycznej).

Powyższe zestawienie nie jest wyczerpujące, jednak w wystarczającym stopniu określa istotę problemów utrudniających konsolidację teorii implementacji. Tkwią one w naturze badań nad implementacją polityki publicznej, a zwłaszcza jej specyfice teoretycznej oraz w braku ukształtowanych kanałów wymiany wiedzy naukowej o dokonaniach badawczych o tematyce wdrażania polityki publicznej. Wprawdzie złożoność teorii implementacji oraz brak ukształtowanych kanałów wymiany wiedzy o jej dokonaniach są poważnymi barierami stojącymi na drodze do jej konsolidacji (hipoteza 2), to jednak nie są one jedynymi znaczącymi przeszkodami. Rzeczywisty wpływ tych barier na poziom konsolidacji teorii implementacji jest poza tym trudny do oszacowania, o ile w ogóle możliwy. A ponadto, znaczna część problemów, które bariery te stwarzają, jest typowa dla ogółu dyscyplin nauk społecznych, a nie jedynie dla teorii implementacji. Dlatego też hipoteza 2 została uznana za częściowo potwierdzoną.

W pracy przedstawione zostały argumenty przemawiające za tym, że stopniowy i wielokierunkowy rozwój badań nad implementacją polityki publicznej umożliwia identyfikację i systematyzację kluczowych cech poszczególnych nurtów tych badań, które wytyczają dotychczasową ścieżkę ewolucji teorii implementacji (hipoteza 3). Przeobrażenia tej teorii następowały na dwóch poziomach – ewolucji badań nad implementacją polityki publicznej oraz ewolucji rozumienia wdrażania polityki publicznej. Ewolucja badań nad implementacją polityki publicznej charakteryzuje zmianę specyfiki teoretyczno-metodologicznej w eksploracji problematyki wdrażania polityki publicznej, jaka dokonywała się wraz z wyłanianiem się nowych nurtów tej specjalności. Ewolucja rozumienia wdrażania polityki publicznej odzwierciedla natomiast metamorfozę poglądów teoretyków na implementację polityki publicznej w procesie formowania się kolejnych nurtów badań nad wdrażaniem.

Specyfikę przemian teorii implementacji ilustrują cechy badań nad implementacją polityki publicznej oraz cechy odzwierciedlające rozumienie wdrażania polityki, charakterystyczne dla odgórnego, oddolnego oraz syntezyującego i współczesnego nurtu tej specjalności. Cechy odzwierciedlające rozumienie wdrażania polityki publicznej zostały zaprezentowane w układzie szczegółowych kategorii problemowych, tj.: cechy konstytutywne implementacji polityki publicznej, proces implementacji polityki publicznej, relacje między polityką a administracją w procesie

implementacji, formułowanie polityki publicznej i jej celów, zasady wdrażania polityki publicznej, podział odpowiedzialności za wdrażanie polityki publicznej, a także czynniki i rezultaty implementacji.

Autorskie charakterystyki ewolucji badań nad implementacją polityki publicznej oraz ewolucji rozumienia wdrażania polityki publicznej stanowią ilustrację wyrazistej, a zarazem koherentnej wewnątrznie (w ramach poszczególnych nurtów) i relacyjnie (między nurtami) ścieżki, wzdłuż której następował rozwój teorii implementacji. Jej syntetycznym ujęciem są trzy typy idealne implementacji, które w sposób przejaskrawiony wskazują zasadnicze różnice, jakie istnieją między wdrażaniem polityki pojmowanym przez pryzmat teorii implementacji nurtu odgórnego, oddolnego oraz syntezy i współczesnego. Trzy typy idealne implementacji uznaję za jeden z istotniejszych rezultatów postępowania badawczego.

Charakterystyki ewolucji teorii implementacji oraz typy idealne implementacji polityki publicznej są ponadto użytecznym narzędziem syntezy wiedzy o teorii implementacji polityki publicznej, które umożliwiają wytyczanie dalszych kierunków badań w tym obszarze, a także wspomagają wdrażanie programów modernizacji kultury organizacyjnej w administracji publicznej i innych agendach działających na rzecz interesu publicznego.

W wyniku postępowania badawczego potwierdzenie zyskała również hipoteza 4 zakładająca, że ewolucja teorii implementacji, w wyniku której holistyczne ujęcie procesu polityki publicznej wypiera rozumienie wdrażania jako etapu procesu heurystycznego, przybliży badania nad implementacją polityki publicznej do innych subdyscyplin nauk o polityce publicznej, a zarazem ogranicza perspektywy konsolidacji teorii implementacji polityki publicznej. Cechą specyficzną teorii implementacji, a zarazem przeszkodą w jej konsolidacji jest bowiem postępująca w ramach tej teorii i całej dyscypliny nauk o polityce publicznej dominacja holistycznego ujęcia procesu polityki publicznej nad heurystycznym.

Konsekwencją supremacji holistycznego nad heurystycznym rozumieniem procesu polityki publicznej jest zbliżanie się badań nad implementacją polityki publicznej do innych subdyscyplin nauk o polityce publicznej, a co za tym idzie – rozpraszanie się jej przedmiotu badawczego. Prowadzi to do swoistego paradoksu w badaniach nad implementacją polityki publicznej. Teoretycy implementacji polityki publicznej nie odeszli bowiem do heurystycznego rozumienia procesu polityki publicznej, gdyż to na nim opiera się naukowa tożsamość tej specjalności. Na skutek tego badania nad implementacją polityki publicznej nie mogą pokonać przeszkody, jaką jest iluzoryczne, jak się dziś okazuje założenie, że analizowanie mechanizmów wdrażania polityki publicznej jest możliwe w oderwaniu od badania procesów jej powstawania, co odpowiada holistycznemu rozumieniu procesu polityki publicznej.

Na obecnym etapie rozwoju teorii implementacji można też dostrzec oczekiwanie, że powinna ona ewoluować w kierunku teorii: inkluzywnej, rozumiejącej proces polityki publicznej holistycznie, integrującej obiektywną i intersubiektywną perspektywę poznawczą, a także uwzględniającej kontekstowość polityki publicznej, w tym lokalne wartości, instytucje, normy i kulturę. Otwarcie teorii implementacji na nowe idee i trendy badawcze, które ma stymulować jej rozwój, może też, paradoksalnie, pogłębiać jej rozmycie na wielu polach badawczych nauk społecznych. Logicznym tego następstwem jest pogłębianie wewnętrznego zróżnicowania teorii implementacji, a co za tym idzie – blokowanie procesu jej konsolidacji.

W monografii podjęto także próbę wyznaczenia obszarów wykorzystania teorii implementacji w działaniach praktycznych, czyli ograniczaniu, zapobieganiu powstawania lub eskalacji konkretnych problemów wdrożeniowych. U podstaw tego zamierzenia tkwi przypuszczenie, że adaptacja teorii implementacji do potrzeb praktyki polityki publicznej przyczyni się do zwiększenia popytu na jej dokonania, a także ożywi i ukierunkuje jej rozwój naukowy. Jak się okazuje, teorie każdego z trzech nurtów implementacji polityki publicznej mają znaczny potencjał użyteczności praktycznej, przy czym

katalog szczegółowych problemów wdrożeniowych, które mogą być rozwiązywane przy wykorzystaniu tych teorii jest największy w przypadku teorii nurtu syntezy i współczesnego.

Teoria implementacji polityki publicznej może być także użyteczna do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej. Świadomy dobór koncepcji teoretycznych wspomagających rozwiązywanie problemów wdrożeniowych może zarazem wytyczać ścieżkę oczekiwanej zmiany sposobu zarządzania implementacją konkretnych polityk publicznych. Wdrażanie polityki publicznej doraźnie wspomagane odpowiednią wiedzą teoretyczną może tym samym służyć dalekosiędnemu celowi strukturalnemu, jakim jest zmiana instytucjonalna. Analiza polityki innowacyjnej województwa małopolskiego na lata 2014-2020 wskazuje, że dominującym typem jej wdrażania jest implementacja odgórna, a zmiana wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej może następować w kierunku implementacji oddolnej lub syntezy i współczesnej. W świetle przeprowadzonych analiz stwierdzono, że teoria implementacji polityki publicznej jest użyteczna do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej (hipoteza 6).

W pracy tej idea wykorzystywania koncepcji teoretycznych implementacji w praktyce wdrażania jednostkowej polityki publicznej została zdyskontowana poprzez jej ekstrapolację na cały sektor zarządzania publicznego. Jako sposób realizacji takiego zamierzenia zaproponowano szczególnego rodzaju program upowszechniania teorii implementacji w praktyce zarządzania publicznego, realizowany na styku polityki naukowej i administracyjnej oraz wdrażany przy udziale środowisk naukowych i jednostek sektora zarządzania publicznego. W pracy stwierdzono, że tak pomyślany program mógłby przyczynić się do redukcji wpływu zaledwie kilku barier konsolidacji teorii implementacji. Szans na zwiększenie stopnia konsolidacji teorii implementacji polityki publicznej można zatem upatrywać w poprawie jej użyteczności praktycznej oraz w zwiększeniu popytu na zdobycze tej teorii wśród uczestników polityki publicznej (hipoteza 5). Teoria implementacji polityki publicznej może być wykorzystywana do przewyższania wielu wyzwań i problemów, z jakimi mierzą się podmioty wdrażające polityki publiczne, w tym problemów strukturalnych.

W konkluzji rozważań nakreślonych zostało kilka wytycznych dotyczących przyszłości badań nad implementacją polityki publicznej. Przedstawiono postulat zbudowania nowej, równoległej wobec nurtów badań nad implementacją polityki publicznej struktury, która będzie organizować dokonania teorii implementacji. Sposobu na przewyższenie tego problemu warto upatrywać w instytucjonalnej analizie rozwoju E. Ostrom. Drugim kierunkiem, z którym należy wiązać przyszłość badań nad implementacją polityki publicznej, jest kontekstowość wdrażania polityki publicznej. Oznacza ona osadzenie badanej problematyki w szerszym kontekście społecznym (miejsca, kultury profesjonalnej, otoczenia itp.). Trzecia rekomendacja dotyczy konieczności adaptacji na potrzeby teorii implementacji polityki publicznej teorii stratyfikacji społecznej. Ostatnim postulowanym wyzwaniem stojącym przed badaniami nad implementacją polityki publicznej jest uwzględnienie skutków, jakie dla wdrażania polityki publicznej niesie powstanie i rozwój nowego typu organizacji gospodarczej – organizacji hiperarchicznej. Adaptacja koncepcji hiperarchii do teorii i praktyki polityki publicznej może przyczynić się do ograniczenia jednego z najważniejszych problemów w polityce publicznej, jakim jest permanentny niedobór czasu wymaganego do przygotowania naukowych uzasadnień decyzji, w relacji do czasu wyznaczanego potrzebami decydentów i innych uczestników polityki publicznej.

2.4. Wkład w rozwój dyscypliny naukowej

Podsumowując osiągnięcia naukowe przedstawione w monografii, wskazuję na walory jej oryginalności, które dostrzegam w wymiarach: teoretycznym, metodologicznym i aplikacyjnym.

W wymiarze teoretycznym:

- zdefiniowanie trzech form fragmentaryzacji nauk o polityce publicznej (naukowej, przedmiotowej i procesowej) oraz ich scharakteryzowanie,
- nakreślenie autorskiej wizji przyszłości nauk o polityce publicznej,
- określenie różnic pomiędzy klasyfikacjami teorii implementacji występującymi w literaturze przedmiotu,
- zaproponowanie autorskiej klasyfikacji nurtów badań nad implementacją polityki publicznej: (1) odgórnego, (2) oddolnego oraz (3) syntezyującego i współczesnego oraz określenie granic między nimi,
- zdefiniowanie trzech płaszczyzn, na których dokonuje się konsolidacja teorii implementacji (jakości naukowej, wspólnoty poznawczej i użyteczności praktycznej) oraz ich scharakteryzowanie,
- określenie barier hamujących konsolidację teorii implementacji oraz ich opisanie,
- określenie, jak zmieniała się metodologia badań nad implementacją polityki publicznej wraz z rozwojem tej specjalności,
- określenie, jak zmieniały się poglądy na implementację wraz z rozwojem badań nad implementacją polityki publicznej,
- opracowanie charakterystyk trzech typów idealnych implementacji polityki publicznej,
- nakreślenie obszarów dalszych poszukiwań teoretycznych w badaniach nad implementacją polityki publicznej.

W wymiarze metodologicznym:

- opracowanie metody systematyzacji cech ilustrujących ewolucję metodologii w badaniach nad implementacją polityki publicznej oraz ewolucję poglądów na implementację,
- zastosowanie metodologii typu idealnego do skonstruowania charakterystyk typów idealnych implementacji,

W wymiarze aplikacyjnym:

- wyznaczenie obszarów wykorzystania teorii implementacji w działaniach praktycznych,
- wskazanie problemów wdrożeniowych, do rozwiązywania których poszczególne koncepcje teoretyczne mogą mieć zastosowanie,
- przedstawienie koncepcji wykorzystania teorii implementacji do reformowania wzorców zarządzania wdrażaniem polityki publicznej istniejących w organizacjach sektora zarządzania publicznego,
- określenie typu wdrażania polityki innowacyjnej województwa małopolskiego realizowanej w latach 2014-2020,
- przedstawienie koncepcji programu upowszechniania teorii implementacji w praktyce zarządzania publicznego,
- wypracowanie konwencji terminologicznej, torującej drogę do dalszych badań nad implementacją polityki publicznej w języku polskim.

3. Praca naukowo-badawcza

Dorobek w pracy naukowo-badawczej oraz pozostałe dokonania przedstawiam w podziale na dwa okresy: po uzyskaniu stopnia doktora (lata 2006-2017) oraz przed doktoratem (lata 1997-2005).

3.1. Dorobek publikacyjny

W moim dorobku publikacyjnym znajduje się 17 monografii naukowych, spośród których 10 powstało po doktoracie. 15 z nich przygotowałem we współautorstwie a 2 samodzielnie. Jestem również autorem lub współautorem 32 rozdziałów w monografiach naukowych, w tym 29 po doktoracie oraz 12 artykułów w czasopismach naukowych, w tym 7 po doktoracie. Pełniłem funkcję redaktora lub współredaktora naukowego 13 opracowań zbiorowych – 8 z nich ukazało się po doktoracie. Przygotowałem również 26 publikacje badawcze i popularyzatorskie, spośród których 19 zostało wydanych po doktoracie. 87 spośród 100 prac w przygotowaniu których brałem udział, ukazało się w języku polskim a 13 w języku angielskim (tabela 1). 4 moje prace zostały opublikowane zarówno w języku polskim, jak i angielskim.

Tabela 1. Dorobek publikacyjny

Wyszczególnienie	Po uzyskaniu stopnia doktora	Przed uzyskaniem stopnia doktora	Razem
Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie (JCR) lub na liście (ERIH)	-	-	-
Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych, w tym:	46	15	61
- monografie naukowe	10	7	17
- rozdziały w monografiach naukowych	29	3	32
- artykuły w czasopismach naukowych	7	5	12
Redakcja naukowa opracowań zbiorowych oraz publikacje popularyzatorskie i pozostałe, w tym:	27	12	39
- redakcja naukowa opracowań zbiorowych	8	5	13
- pozostałe publikacje badawcze i popularyzatorskie	19	7	26
Razem, w tym:	73	27	100
- w języku polskim	62	25	87
- w języku angielskim	11	2	13

Źródło: opracowanie własne.

Moje zainteresowania naukowe koncentrują się na problematyce zarządzania publicznego i polityki publicznej. W ujęciu chronologicznym, w całym okresie mojej aktywności naukowo-badawczej zajmowałem się takimi zagadnieniami, jak:

- a) doskonalenie zarządzania w administracji publicznej, reformowanie administracji publicznej, rozwój instytucjonalny jednostek administracji publicznej (1997-2005; do doktoratu),
- b) teoria zarządzania publicznego, zarządzanie strategiczne rozwojem, doskonalenie potencjału instytucjonalnego administracji publicznej (2006-2014),
- c) teoria polityki publicznej, teoria implementacji polityki publicznej, polityki publiczne szczegółowe (2007-2017).

a) Doskonalenie zarządzania w administracji publicznej, reformowanie administracji publicznej, rozwój instytucjonalny jednostek administracji publicznej (1997-2005)

W pierwszym okresie mojej pracy naukowo-badawczej, obejmującym lata 1997-2005, tj. od ukończenia studiów do uzyskania stopnia doktora nauk ekonomicznych moje zainteresowania badawcze ogniskowały się na problematyce doskonalenia zarządzania w administracji publicznej, reformowania administracji publicznej oraz rozwoju instytucjonalnym jednostek administracji publicznej. Zajmowałem się wówczas miejskimi strefami usług publicznych, reformą powiatową, współpracą międzynarodową jednostek samorządu terytorialnego, reformami nowego zarządzania publicznego oraz doskonaleniem zarządzania w administracji publicznej, w szczególności z wykorzystaniem metody planowania rozwoju instytucjonalnego (PRI).

Badania naukowe, które prowadziłem w tamtym czasie, były w wielu przypadkach integralnie powiązane z działalnością aplikacyjną, co wynikało ze specyfiki projektów badawczo-wdrożeniowych, w których brałem udział. Badania nad organizacyjnymi i finansowymi aspektami powstawania i funkcjonowania miejskich stref usług publicznych w Polsce (ustrojowego pilotażu powiatów ziemskich z lat 1995-1998) realizowałem równoległe z działalnością doradczą, która polegała na wspieraniu inicjatorów tworzenia miejskich stref usług publicznych m.in. w zakresie przygotowywania opracowań finansowych pn. projekty dotacji celowych dla stref (m.in. w Polkowicach, Mikołowie, Bełchatowie, Nakle nad Notecią i 12 miastach rejonowych byłego województwa olsztyńskiego), sporządzania analiz organizacyjno-finansowych dla jednostek samorządu terytorialnego oraz aktywizacji i integracji społeczności lokalnych poprzez programowanie strategiczne rozwoju. Wyniki studiów nad finansami lokalnymi wykorzystywałem prowadząc szkolenia dla kandydatów na skarbników powiatowych w całym kraju (projekt Doradcze Konsorcjum Powiatowe).

Badania nad metodami zarządzania w administracji publicznych konfrontowałem z praktyką biorąc udział w projektach wdrożeniowych dla samorządów (program Partnerstwa na Rzecz Samorządu Terytorialnego, projekty z zakresu zarządzania strategicznego dla jednostek samorządu terytorialnego: Nowy Sącz, Bochnia, Kłobuck, Starachowice, Województwo Małopolskie). Znaczną część swojej aktywności badawczej w tamtym okresie poświęciłem na opracowanie i doskonalenie metody planowania rozwoju instytucjonalnego (metoda PRI). Jestem jednym ze współtwórców tej metody usprawniania zarządzania w administracji samorządowej, odpowiedzialnym za komponent analizy instytucjonalnej. Metoda PRI była pilotażowo wdrażana w wielu jednostkach samorządu terytorialnego w kraju, a jej kolejne wersje powstawały w kolejnych iteracjach cyklu jej modyfikowania i wdrażania (w ramach projektu Programu Rozwoju Instytucjonalnego). Uczestnictwo w projektach badawczo-wdrożeniowych przyczyniło się do utrwalenia w mojej działalności zawodowej orientacji na adaptację koncepcji teoretycznych zarządzania publicznego i polityki publicznej do ich praktycznych zastosowań.

Efektom mojej pracy naukowo-badawczej za tamtego okresu są m.in. następujące publikacje:

- Władyka A., Wójcik M., Zawicki M., *Powstawanie miejskich stref usług publicznych* [w:] „Od miejskiej strefy usług publicznych do powiatu”, Hausner J. (red.), Mazur S. (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 1998,
- Zawicki M., *Organizacyjne i finansowe aspekty tworzenia miejskich stref usług publicznych – implikacje dla reformy powiatowej*, „Zeszyty Naukowe”, Nr 539, Akademia Ekonomiczna w Krakowie, 2000,
- Władyka A., Zawicki M., *Finanse powiatu – poradnik dla samorządów*, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 1998,
- Zawicki M., *Strategia finansowa powiatów ziemskich*, „Zeszyty Naukowe” Nr 580, Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Kraków 2001,
- Zawicki M., *Instytucjonalizacja samorządu w powiecie starachowickim*, „Zeszyty Naukowe” Nr 610, Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Kraków 2002,

- Anglade M., Bober J., Borusiewicz R., Hausen B., Laclerque M., Zawicki M. (i inni), *Managing International Co-operation – Manual for Local Government*, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2000,
- Zawicki M., *New Public Management i Public Governance – zarys koncepcji zarządzania publicznego*, [w:] „Studia z zakresu zarządzania publicznego, materiały seminarium naukowego, tom II, Hausner J. (red.), Kukiełka M. (red.), Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Kraków 2002,
- Zawicki M., *Nowe zarządzanie publiczne i zarządzanie przez współzrządzenie – zarys koncepcji zarządzania publicznego*, „Zeszyty Naukowe” Nr 598, Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Kraków 2002,
- Bober J., Mazur S. (red.), Turowski B., Zawicki M., *Rozwój instytucjonalny. Poradnik dla samorządów terytorialnych*, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2004,
- Zawicki M. (red.), Mazur S., (red.), Bober J., Charette P., Chrabąszcz R., Głaski J., Górniak J., Kozina A., (i inni), *Analiza instytucjonalna urzędu gminy. Przewodnik dla samorządów*, Wydanie II, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2004,
- Zawicki M. (red.), Mazur S., (red.), Bober J., Charette P., Chrabąszcz R., Gładki J., Górniak J., Kozina A., (i inni), *Analiza instytucjonalna starostwa powiatowego. Przewodnik dla samorządów*, Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2004,
- Zawicki M., *Metoda analizy instytucjonalnej urzędu gminy*, „Zeszyty Naukowe” Nr 667, Akademia Ekonomiczna w Krakowie, Kraków 2004.

Podsumowaniem tamtego etapu mojej pracy naukowo-badawczej była praca doktorska obroniona w 2005 r. Zająłem się w niej słabo wówczas rozpoznanymi w kraju reformami administracji publicznej o orientacji rynkowej, zwanymi obecnie nowym zarządzaniem publicznym. Badania empiryczne na potrzeby rozprawy przeprowadziłem w 27 gminach i powiatach w Polsce, uczestniczących w projekcie Program Rozwoju Instytucjonalnego.

b) Teoria zarządzania publicznego, zarządzanie strategiczne rozwojem, doskonalenie potencjału instytucjonalnego administracji publicznej (2006-2014)

Pierwsze z dwóch pól mojej aktywności naukowej po uzyskaniu stopnia doktora obejmuje problematykę teorii zarządzania publicznego, zarządzania strategicznego rozwojem oraz doskonalenia potencjału instytucjonalnego administracji publicznej. Zakres moich badań w obszarze zarządzania publicznego poszerzyłem o zagadnienia reform państwa i administracji oraz współzarządzania publicznego. Prace nad tą problematyką prowadziłem m.in. w ramach zespołu samorządowego przygotowującego raporty o stanie samorządności terytorialnej, projektu NCN oraz badań statutowych i własnych. Podjąłem również badania nad mechanizmami zarządzania strategicznego rozwojem. Asumpt dla pracy naukowej w tym obszarze stanowiły, przede wszystkim, cykle ekspertyz opracowywane na zlecenie podmiotów zewnętrznych, w przygotowaniu których brałem udział. Powstawały one na zlecenie: Ministerstwa Rozwoju Regionalnego (planowanie strategiczne w państwie i standaryzacja usług publicznych), Centre for Industrial Studies z Mediolanu realizującego badania dla Parlamentu Europejskiego (polityka spójności UE) oraz OECD (zarządzanie strategiczne w Polsce). Część prac w tym obszarze prowadziłem w formie badań własnych. Za istotne rezultaty tych prac uznaję zmianę systematyki dokumentów strategicznych w Polsce oraz zasad prowadzenia polityki rozwoju (lata 2008-2010), a także raport *OECD Public Governance Reviews. Poland: Implementing Strategic-State Capability* przygotowany, w zasadniczej mierze, w oparciu o ekspertyzę, której byłem współautorem. W związku z udziałem w drugiej edycji Programu Rozwoju Instytucjonalnego, kontynuowałem także prace nad doskonaleniem metody planowania rozwoju instytucjonalnego.

Podsumowaniem mojej aktywności naukowej w omawianym obszarze są m.in. poniższe publikacje:

- Zawicki M., *Instrumenty nowego zarządzania publicznego*, „Zeszyty Naukowe” Nr 759, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków 2007,
- Zawicki M., *Deficyty współzarządzania publicznego w Unii Europejskiej*, [w:] „Nowe zarządzanie publiczne i public governance w Polsce i w Europie”, Bosiacki A., Izdebski H., Nelicki A., Zachariasz I. (red.), Liber, Warszawa 2010,
- Zawicki M., *Nowe zarządzanie publiczne*, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2011,
- Zawicki M., *Model partnerstwa publiczno-społecznego w Dąbrowie Górniczej „Wspólnie dla miasta”* [w:] „Partycypacja społeczna w Polsce. Atlas dobrych praktyk”, Ćwiklicki M. (red.), Frączek M. (red.), Fundacja Gospodarki i Administracji Publicznej w Krakowie, Kraków 2013,
- Bober J., Hausner J., Izdebski H., Lachiewicz W., Mazur S., Nelicki A., Nowotarski B., Puzyra W., Surówka K., Zachariasz I., Zawicki M., *Narastające dysfunkcje, zasadnicze dylematy, konieczne działania. Raport o stanie samorządności terytorialnej w Polsce*, MSAP UEK, Kraków 2013,
- Hausner J., Izdebski H., Lachiewicz W., Mączyński M., Mazur S., Nelicki A., Nowotarski B., Surówka K., Szymczak R., Zachariasz I., Zawicki M., *Narastające dysfunkcje, zasadnicze dylematy, konieczne działania. Raport o stanie samorządności terytorialnej w Polsce – tom II*, MSAP UEK, Kraków 2014,
- Zawicki M., *Krytyka konceptualnych fundamentów współzarządzania*, [w:] S. Mazur, *Współzarządzanie publiczne*, Scholar, Warszawa 2015,
- Zawicki M., *Conceptual foundations of governance – a critical review*, „Zarządzanie Publiczne”, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Scholar, nr 32 (2(32)/2015),
- Pellegrin J., Sartori D., Valenza A., Koutsoukos S., Shutt J., Brooks C., Faina J., Holmstedt M., Pelucha M., Zawicki M., *An analysis of the Added Value of European Structural Funding*, European Parliament, Directorate-Generale for Internal Policies, Brussels 2009,
- Zawicki M., *Monitoring Malopolska’s Regional Development Strategy – Implications for the coordination of the European Union regional policy*, “Issues in Global Research in Business and Economic”, October 2010, New York, Library of Congress, ISSN #1940-5391,
- Zawicki M., *Zastosowanie standardów usług publicznych dla poprawy spójności, terytorialnej Polski* [w:] „Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych. Wybór referatów konferencyjnych”, Departament Programów Ponadregionalnych, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, kwiecień 2011 r.,
- Florio M., Pellegrin J., Catelano G., Sartori D., Valenza A., Zawicki M., (and others) *Moving towards a more performance-based delivery system in Cohesion Policy*, Volume I oraz Volume II, European Parliament, Directorate-Generale for Internal Policies, Brussels 2011,
- Zawicki M., *Monitorowanie rozwoju regionu – wyzwania dla zarządzania rozwojem Polski w perspektywie finansowej 2014-2020*, [w:] „Perspektywy rozwoju regionalnego Polski w okresie programowania po 2013 r. Część II”, Harańczyk A. (red.), Polska Akademia Nauk, Komitet Przestrzennego Zagospodarowania Kraju. Studia, tom. CXL, Warszawa 2012,
- Zawicki M., *Metoda rozwoju instytucjonalnego* [w:] „Metody zarządcze w administracji samorządowej oraz partycypacja społeczna w gminach”, Warda J. (red.), Verba, Fundacja Rozwoju Lubelszczyzny, Lublin 2008,
- Zawicki M., Bober J., Mazur S., Mituś A., Potkański T., Tomczak P., Turowski B., Wójcik M., *Analiza instytucjonalna gminy. Metoda planowania rozwoju instytucjonalnego*, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie – Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2010,
- Zawicki M., Bober J., Mazur S., Mituś A., Potkański T., Tomczak P., Turowski B., Wójcik M., *Analiza instytucjonalna powiatu. Metoda planowania rozwoju instytucjonalnego*, Uniwersytet Ekonomiczny w

Krakowie – Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2010,

- Zawicki M., *Narzędzia rozwoju instytucjonalnego jako element metody planowania rozwoju instytucjonalnego* [w:] „Katalog narzędzi rozwoju instytucjonalnego w samorządzie lokalnym”, Zawicki M. (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2011,
- Zawicki M., *Analiza instytucjonalna* [w:] *Planowanie rozwoju instytucjonalnego w samorządach lokalnych*, Bober J., (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2011.

c) Teoria polityki publicznej, teoria implementacji polityki publicznej, polityki publiczne szczegółowe (2007-2017)

W drugim nurcie moich zainteresowań naukowych po doktoracie sytuuje się problematyka teorii polityki publicznej, teorii implementacji polityki publicznej oraz polityk publicznych szczegółowych. Początkowo uwagę koncentrowałem na ewaluacji polityk publicznych, będącej tematem międzynarodowego projektu INCASIS, w którym pełniłem rolę jednego z głównych wykonawców. W ramach badań statutowych Katedry Gospodarki i Administracji Publicznej zainicjowałem prace nad teorią polityki publicznej, których zwińczeniem jest monografia pt. *Wprowadzenie do nauk o polityce publicznej*. W pracy tej podjąłem próbę nakreślenia ram poznawczych rodzącej się w Polsce dyscypliny nauk o polityce publicznej. W tej i kolejnych publikacjach zwróciłem się również w stronę teorii implementacji polityki publicznej.

Komplementarnym wobec rozważań teoretycznych polem moich naukowych poszukiwań stały się polityki publiczne szczegółowe. Były nimi w szczególności polityki: wobec romskiej mniejszości etnicznej, innowacyjna i gospodarcza. Te na pozór odległe od siebie obszary aktywności władzy publicznej stanowiły dla mnie dogodną płaszczyznę do pogłębiania wiedzy teoretycznej dotyczącej projektowania, implementacji i ewaluacji polityk publicznych, których źródłem są nauki o polityce publicznej.

Ilustracją mojej aktywności naukowo-badawczej w prezentowanym nurcie są następujące prace:

- Turowski B., Zawicki M., *Functions, stages, methods and techniques of evaluation* [in:] “Evaluation of Public Interventions – Regional Perspectives”, Mazur S. (ed.), Małopolska School of Public Administration Cracow University of Economics, Krakow 2007,
- Zawicki M., *Trzy płaszczyzny ewaluacji – z praktyki polskiej administracji publicznej*, „Zarządzanie publiczne”, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Scholar, nr 2 (2(2)/2007),
- Chrabąszcz R., Zawicki M., *Nauki o polityce publicznej* [w:] „Wprowadzenie do nauk o polityce publicznej”, Zawicki M. (red.), Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2014,
- Zawicki M., *Implementacja polityk i programów publicznych*, [w:] „Zarządzanie strategiczne rozwojem”, Górniak J. (red.), Mazur S. (red.), Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa 2012,
- Zawicki M., Możdżeń M., *Implementacja i monitorowanie polityk publicznych* [w:] „Wprowadzenie do nauk o polityce publicznej”, Zawicki M. (red.), Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2014,
- Ćwiklicki M., Staszczyszyn B., Zawicki M., *Przygotowanie organizacyjne instytucji otoczenia biznesu do świadczenia usług w zakresie transferu technologii*, [w:] „Organizacja transferu technologii w sieciach instytucji otoczenia biznesu”, Zawicki M., (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2006,
- Zawicki M., Kopyciński P., *Podstawowe założenia systemu zamawiania prac naukowych* [w:] „System zamawiania prac naukowych”, Zawicki M. (red.), Mamica Ł. (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2006,

- Bober J., Frączek M., Harańczyk A., Hausner J., Kopyciński P., Kudłacz T., Mamica Ł., Mazur S., Piątkowska M., Zawicki M., *Diagnoza – Wzrost gospodarczy oraz Scenariusz rozwoju – „Wzrost gospodarczy*, [w:] „Foresight technologiczny na rzecz zrównoważonego rozwoju Małopolski”, Hausner J., (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2008,
- Hausner J., Mamica Ł., Mazur S., Turowski B., Zawicki M., Program Wykonawczy 2009-2011 dla Regionalnej Strategii Innowacji Województwa Małopolskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, Kraków 2009,
- Zawicki M., Sułkowski R., Paszko A., *Polityka wobec Romów w Europie* [w:] „Romowie na rynku pracy”, Paszko A., Sułkowski R., Zawicki M., (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2007,
- Zawicki M., Sułkowski R., Paszko A., *Romowie na rynku pracy – analiza przypadków* [w:] „Romowie na rynku pracy”, Paszko A., Sułkowski R., Zawicki M., (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2007,
- Kopyciński P., Wyciślak S., Zawicki M., Zygula A., *Centrum Aktywizacji Zawodowej Romów* [w:] „Aktywizacja zawodowa Romów”, M. Zawicki (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Akademii Ekonomicznej w Krakowie, Kraków 2007,
- Zawicki M., *Od sektorowej do kompleksowej polityki inkluzji społecznej Romów*, [w:] „Polityka wspierania romskiej mniejszości etnicznej na rynku pracy”, Zawicki M. (red.), Paszko A. (red.), Małopolska Szkoła Administracji Publicznej Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie, Kraków 2010,
- Zawicki M., *Polityka państwa wobec społeczności romskiej w Polsce w latach 2000-2009* [w:] „Krajowe i wspólnotowe polityki publiczne wobec mniejszości romskiej”, Mazur S. (red.), Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie - Małopolska Szkoła Administracji Publicznej, Kraków 2010,
- Boguszewski P. A., Mazur S., Zawicki M., *Podstawy budowy systemów wczesnego ostrzegania i reagowania w sektorze przedsiębiorstw niefinansowych* [w:] „Instrument szybkiego reagowania na zagrożenia upadłością w sektorze przedsiębiorstw niefinansowych”, Boguszewski P. A. (red.), Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014,
- Mazur S., Zawicki M., *Systemy wczesnego reagowania – doświadczenia międzynarodowe* [w:] „Instrument szybkiego reagowania na zagrożenia upadłością w sektorze przedsiębiorstw niefinansowych”, Boguszewski P. A. (red.), Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Warszawa 2014,
- Chrabąszcz R., Zawicki M., *The Evolution of the Multi-Level Governance. The perspective of the EU anti-crisis policy in the South European Eurozone Member Countries*, “Zarządzanie publiczne”, nr 4(38)/2016.

W każdym z trzech obszarów moich zainteresowań naukowych prowadziłem również, poza działalnością publikacyjną, aktywność badawczą w ramach projektów, konferencyjną i ekspercką.

Szczegółowy wykaz moich publikacji został przedstawiony w załączniku nr 3.

3.2. Cytowalność

Całościowa liczba cytowań moich publikacji, przygotowana przez Oddział Informacji Naukowej Biblioteki Głównej UEK, nie uwzględniająca autocytowań, wynosi 408 cytowań. Łącznie cytowanych było 44 moich publikacji¹. Całościowy indeks Hirscha wynosi 9. Według bibliograficznej bazy tematycznej *BazEkon* liczba cytowań moich prac wynosi 253 na 34 cytowanych publikacji. Indeks Hirscha dla tej bazy osiąga wartość 7. W bazie *Scopus B* liczba cytowań wynosi 10 na 3 cytowane publikacje, a w bazie *Web of Science B* 12 cytowań na 7 cytowanych publikacji. Raport z cytowaniami

¹ Dane dotyczące cytowalności aktualne na dzień 12 kwietnia 2017 r.

wykazuje również 139 cytowań w innych źródłach na 26 cytowane publikacje oraz h-index na poziomie 6. Powyższe dane nie uwzględniają autocytowań.

Z kolei według bazy *Google Scholar* moje publikacje były cytowane 350 razy, przy 30 cytowanych pracach. Indeks Hirscha dla tej bazy wynosi 9 a i10 indeks 7. Baza *Publish or Perish* wskazuje natomiast 347 cytowań 47 publikacji. Indeks Hirscha w przypadku tej bazy wynosi 5 (tabela 2).

Ze względu na to, że nie publikowałem swoich prac w czasopiśmie znajdujących się w bazie *Journal Citation Reports*, sumaryczny *impact factor* moich publikacji naukowych nie jest obliczany. Jest to związane z faktem podjęcia przeze mnie zatrudnienia na stanowisku naukowo-dydaktycznym po uzyskaniu stopnia doktora oraz przyjętą przeze mnie późniejszą koncepcją publikowania.

Tabela 2. Zestawienie cytowań (stan na dzień 12 kwietnia 2017 r.)

Źródło	Liczba cytowań	Liczba cytowanych publikacji	Indeks Hirscha (h-indeks)
Bez autocytowań			
Statystyka całościowa wg BG UEK	408	44	9
Web of Science	-	-	-
Web of Science B	12	7	-
Scopus B	10	3	-
BazEkon	253	34	7
Inne źródła wg BG UEK	139	26	6
Z autocytowaniami			
Statystyka całościowa wg BG UEK	425	51	9
Web of Science B	12	7	-
Scopus B	9	3	-
BazEkon	269	42	7
Inne źródła wg BG UEK	140	26	7
Google Scholar	350	30	9
Publish or Perish	347	47	9

Źródło: *Cytowania pracowników UEK*, Biblioteka Główna UEK, Google Scholar Citations, Publish or Perish (dostęp 12 kwietnia 2017 r.).

3.3. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi i udział w takich projektach

W ciągu całego okresu pracy zawodowej uczestniczyłem w realizacji 58 projektów badawczych i badawczo-wdrożeniowych, w tym w 38 po doktoracie i 20 przed doktoratem (tabela 3). 8 projektów, w tym 5 po doktoracie, było projektami międzynarodowymi a 50, w tym 33 po doktoracie, projektami krajowymi. Kierowałem łącznie 9 projektami – wszystkie miały zasięg krajowy. W projektach pełniłem 64 funkcje (w kilku projektach wieloletnich moje role ulegały zmianie). W większości projektów, w których brałem udział, byłem jednym z głównych wykonawców.

Tabela 3. Kierowanie i udział w międzynarodowych i krajowych projektach badawczych.

Wyszczególnienie	Po uzyskaniu stopnia doktora	Przed uzyskaniem stopnia doktora	Razem
Kierowanie projektami badawczymi międzynarodowymi	-	-	-
Kierowanie projektami badawczymi krajowymi	9	-	9

Udział w projektach badawczych międzynarodowych (wykonawca lub główny wykonawca)	5	3	8
Udział w projektach badawczych krajowych (wykonawca lub główny wykonawca)	24	17	41
Razem	38	20	58

Źródło: opracowanie własne.

Do projektów, którymi kierowałem, należą:

- 2014 – koordynator badań w projekcie „Studium przedprojektowe dla przedsięwzięcia pn. Centrum im. I. Łukasiewicza w Jasle – park naukowo-technologiczny”, realizowanym na zlecenie Miasta Jasła,
- 2014 – koordynator przygotowania *Zintegrowanej Strategii Świadczenia Usług Publicznych dla jasielskiego obszaru funkcjonalnego na lata 2014-2020*, opracowanej w projekcie „Jasielska Strefa Usług Publicznych”, realizowanym w ramach PO Pomoc Techniczna 2007-2013,
- 2013 – koordynator badań w projekcie „Jasielska Strefa Usług Publicznych” – badania stanu usług publicznych, mechanizmów koordynacji usług publicznych oraz kapitału intelektualnego na obszarze jasielskiego obszaru funkcjonalnego,
- 2012-2014 – kierownik zespołu redakcyjnego w projekcie „Regionalna Strategia Innowacyjności Województwa Małopolskiego na lata 2013-2020”,
- 2010 – autor badań pt. „Agencje publiczne w systemie implementacji polityki rozwoju”, badania własne, nr tematu 53/KGiAP/1/10/W/103,
- 2009-2010 – kierownik projektu „Edukacja - Przedsiębiorczość - Wzorce postaw. Trzy filary awansu ekonomicznego i społecznego Romów w Polsce”, realizowanego przez konsorcjum MSAP UEK w ramach poddziałania 1.3.1. PO KL,
- 2008-2009 – koordynator projektu badawczego „Analizy regionalne” realizowanego na zlecenie Ernst&Young w województwach: dolnośląskim, małopolskim, śląskim i wielkopolskim,
- 2007-2008 – kierownik projektu „Inicjatywa na rzecz rozwoju przedsiębiorczości zawodowej Romów Kxetanes-Razem. Działanie 3”, realizowanego w ramach IW Equal przez MSAP AE w Krakowie, Uniwersytet Łódzki, Centrum Kultury Romów w Tarnowie oraz MCP „Partner’s Network”,
- 2006 – koordynator przygotowania programu operacyjnego do Strategii Rozwoju Krakowa pt. „Program udziału Miasta w zabezpieczeniu warunków działania krakowskiego ośrodka naukowego”. Projekt realizowany przez MSAP AE w Krakowie na zlecenie Urzędu Miasta Krakowa,
- 2005-2006 – kierownik projektu „Organizacja transferu technologii w sieciach instytucji otoczenia biznesu”, realizowanego przez MSAP AE w Krakowie, Centrum Transferu Technologii Politechniki Krakowskiej i Tarnowską Agencję Rozwoju Regionalnego S.A. w ramach SPO WKP.

Spośród pozostałych projektów, w których brałem udział, chciałbym wyróżnić kilka, które miały największy wpływ na przebieg mojej kariery naukowej. Zaliczam do nich:

- 2011-2012 członek zespołu badawczego i redaktor publikacji końcowej projektu „Dobre rządzenie – teoretyczne i metodologiczne aspekty analizy i implementacji polityk publicznych”, badania statutowe Katedry GiAP, nr tematu: 142/KGiAP/1/2011/S/621,
- 2011 – UE, ekspert w projekcie badawczym „Moving towards a more result/performance – based delivery system in Cohesion Policy”, realizowanym przez Centre for Industrial Studies, Mediolan na zlecenie Parlamentu Europejskiego,
- 2005-2007 – *Hiszpania, Litwa, Niemcy, Polska, Szwecja, Węgry, Włochy*, ekspert wiodący ds. metodologii w projekcie „Institutional Capacity for Assessing the Impact of Structural Funds” (INCASIS) realizowanym w ramach programu INTERREG IIIC. Projekt realizowany w konsorcjum 10 organizacji, którego liderem była MSAP UEK,

- 2013-2015 – główny wykonawca w projekcie badawczym Narodowego Centrum Nauki OPUS pt.: „Konsolidacja teorii współzarządzania publicznego w badaniach nad polityką publiczną. Perspektywa krytyczna”, realizowanym w Katedrze Gospodarki i Administracji Publicznej UEK,
- 2012-2014 – członek i sekretarz zespołu badawczego ds. analiz samorządowych w zakresie zarządzania i rozwoju – prowadzenie analiz na potrzeby przygotowania raportów o stanie samorządności terytorialnej w Polsce,
- 2011-2013 – ekspert ds. otoczenia prawno-instytucjonalnego w projekcie „Instrument Szybkiego Reagowania”, realizowanym przez MSAP UEK i PARP, w ramach poddziałania 2.1.3 PO KL,
- 2009-2010 – ekspert wiodący ds. metody rozwoju instytucjonalnego w projekcie „Podniesienie jakości działania urzędów i usług dla mieszkańców poprzez wdrożenie zaktualizowanej metody PRI w gminach i powiatach”, realizowanym przez konsorcjum MSAP UEK w ramach poddziałania 5.2.1. PO KL,
- 2001-2004 – zastępca lidera projektu ds. metody rozwoju instytucjonalnego oraz szef zespołów lokalnych w projekcie „Program Rozwoju Instytucjonalnego”, realizowanym przez konsorcjum Canadian Urban Institute i MSAP AE w Krakowie (projekt MSWiA wdrażany w ramach Programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich przy udziale Banku Światowego),
- 1998-1999 – konsultant w projekcie „Doradcze Konsorcjum Powiatowe”, realizowanym przez konsorcjum Centrum Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną AE w Krakowie i finansowanym ze środków USAID/DAI. Celem projektu było wsparcie wdrażania reformy powiatowej w Polsce,
- 1997-1998 – konsultant w zakresie finansów oraz zagadnień organizacyjnych i proceduralnych w projekcie „Konsorcjum Wspierające Tworzenie Miejskich Stref Usług Publicznych” realizowanym przez Centra Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną AE w Krakowie i finansowanym ze środków USAID/DAI w ramach „Democratic Governance and Public Administration Project”.

Wykaz projektów badawczych, w których brałem udział przedstawia załącznik nr 4, punkt 5.

Poza projektami zrealizowanymi brałem udział w przygotowaniu ok. 30 projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, które nie uzyskały dofinansowania.

3.4. Nagrody za działalność naukową oraz inne nagrody i wyróżnienia

Za działalność naukową otrzymałem trzy nagrody indywidualne. Były to:

- Nagroda Rektora UEK I stopnia za indywidualne osiągnięcia w dziedzinie naukowej w 2011 r. (w 2012 r.),
- Nagroda Rektora UEK III stopnia za indywidualne osiągnięcia w dziedzinie naukowej w 2010 r. (w 2011 r.),
- Nagroda Rektora UEK III stopnia za osiągnięcia naukowe w 2007 r. (w 2008 r.),

Poza nagrodami za działalność naukową otrzymałem również:

- Nagrodę Rektora UEK I stopnia za osiągnięcia organizacyjne (w 2008 r.),
- Medal Brązowy za Długoletnią Służbę przyznany przez Prezydenta RP (w 2008 r.),
- Nagrodę Rektora UEK II stopnia za osiągnięcia organizacyjne (w 2007 r.),

W ocenie okresowej nauczycieli akademickich za okres 2007-2010 uzyskałem wynik 4,12 (wyróżniający się, wysoce efektywny) oraz zostałem uznany przez Komisję za wyróżniającego się pracownika. W kolejnej ocenie za okres 2011-2013 uzyskałem wynik 3,66 (bardzo dobry).

3.5. Udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych oraz organizacja konferencji

Bilans mojej aktywności konferencyjnej obejmuje 62 wygłoszonych referatów, w tym 18 na konferencjach międzynarodowych i 44 na konferencjach krajowych. 53 referaty przedstawiłem samodzielnie, a 9 we współautorstwie. 42 referaty wygłosiłem po uzyskaniu stopnia doktora. Prowadziłem ponadto 5 sesji na konferencjach oraz brałem udział w organizacji 20 konferencji, w tym 5 po uzyskaniu stopnia doktora (tabela 4).

Tabela 4. Aktywność konferencyjna

Wyszczególnienie	Po uzyskaniu stopnia doktora	Przed uzyskaniem stopnia doktora	Razem
Wygłoszone referaty na międzynarodowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych	13	5	18
Wygłoszone referaty na krajowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych	29	15	44
Prowadzenie sesji na konferencjach	5	-	5
Udział w konferencjach międzynarodowych (bez referatu)	-	7	7
Udział w konferencjach krajowych (bez referatu)	- ^a	5 ^a	5 ^a
Udział w organizacji konferencji	5	15	20
Razem	52	47	99

^a - udział nieewidencjonowany

Źródło: opracowanie własne.

Po uzyskaniu stopnia wygłosiłem m.in. następujące referaty na międzynarodowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych:

- *The institutional impact of the shift in European multi-level governance – prospects and challenges for reforming national economies* (wspólnie z R. Chrabąszczem) podczas 26th Annual Conference of the European Association for Evolutionary Political Economy (EAEPE) “Unemployment and Austerity in Mediterranean European Countries”, zorganizowanej przez EAEPE oraz Uniwersytet Cypryjski w Nikozji, Nikozja, Ayia Napa 6-8 listopada 2014.,
- *Monitoring Malopolska’s Regional Development Strategy – Implications for the co-ordination of the European Union regional policy* podczas 6th International Global Academy of Business and Economic Research Conference: “Corporate Strategies and Government Policies: Challenges and Issues in the 21st Century”, Nowy Jork 17-19 października 2010.,
- *Thematic scope and progress of work on Resources Demonstration Project* podczas konferencji „Evaluation Resources” zorganizowanej przez Kaiserslautern University of Technology, Kaiserslautern, 23-24 kwietnia 2007 r.,
- *Resources for evaluation - ideas for demonstration projects* (wspólnie z B. Turowskim) podczas konferencji „Evaluation Resources” zorganizowanej przez Langhe Monferrato Roero Società, Asti, 16-17 października 2006 r.,
- *Human resources for evaluation* podczas seminarium „Human resources observatory meeting” zorganizowanego przez Miasto Wilno, Wilno 24 lutego 2006 r.,

- *Tool, demonstration project and matrix summary in INCASIS project methodology* podczas konferencji „Principles and Instruments for Evaluation” zorganizowane przez Sviluppo Italia Marche Region, Ancona, 20-21 października 2005 r.

Jeżeli chodzi referaty, które wygłosiłem po uzyskaniu stopnia doktora na krajowych konferencjach tematycznych, seminariach i sesjach naukowych, to były to m.in.:

- *Specjalizacje regionalne* podczas III debaty z cyklu Małopolskie Obserwatoria – dostrzegamy zmiany, pt. „Małopolska gospodarka. Tradycyjna czy nowoczesna? Polska czy zagraniczna?”, zorganizowanej przez Dziennik Polski oraz Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego, Kraków, 20 października 2014 r. Ponadto udział w panelu dyskusyjnym pt. „Jaka będzie gospodarka Małopolska po roku 2020?”
- *Park Naukowo-technologiczny w Jasle. Założenia programowo-organizacyjne* podczas konferencji „Wiedza i innowacja a rozwój lokalny. Park Naukowo-Technologiczny w Jasle – czy warto?” zorganizowanej przez Urząd Miasta Jasło, Jasło, 28 listopada 2014 r.,
- *Implementacja koncepcji nowego zarządzania publicznego i dobrego rządzenia do polityki rozwoju* podczas konferencji „Zarządzanie efektywnością usług w urzędach jednostek samorządu terytorialnego”, zorganizowanej przez Stowarzyszenie Miasta w Internecie oraz Stowarzyszenie Gmin i Powiatów Małopolski, Kraków, 28 maja 2013 r.,
- *Dobre rządzenie jako polityka publiczna* podczas konferencji „Instytucjonalizacja zasad dobrego rządzenia (good governance) w Polsce i rola środowisk naukowych w tym procesie” zorganizowana przez Ośrodek Analiz Ekonomicznych Sektora Publicznego Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, 24 lutego 2012 r.,
- *Monitorowanie implementacji polityki rozwoju w regionie – wyzwania dla zarządzania rozwojem Polski w perspektywie finansowej 2014-2020* podczas konferencji „Perspektywy rozwoju regionalnego Polski w okresie programowania po 2013 roku” zorganizowana przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Kraków, 23 września 2011 r.,
- *Metoda Planowania Rozwoju Instytucjonalnego jako sposób budowy sprawnego samorządu* podczas I konferencji z cyklu Sprawne państwo pt. „Czy Polskę stać na sprawne państwo?” zorganizowana przez MSAP UEK, Kraków, 12-13 maja 2011 r.,
- *Zastosowanie standardów usług publicznych dla poprawy spójności terytorialnej Polski* podczas konferencji „Budowanie spójności terytorialnej i przeciwdziałanie marginalizacji obszarów problemowych” zorganizowanej przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Warszawa, 9-10 grudnia 2010 r.,
- *Deficyty współzarządzania publicznego w Unii Europejskiej i ich implikacje dla systemu zarządzania rozwojem Polski*, podczas konferencji „Nowe zarządzanie publiczne i public governance w Polsce i w Europie”, zorganizowany przez Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie oraz Wyższą Szkołę Handlu i Prawa im. Ryszarda Łazarskiego w Warszawie, Warszawa, 21 października 2010 r.

Organizatorami pozostałych konferencji, na których przedstawiłem referaty, byli ponadto: Asturian Federation of County Councils and Municipalities in Oviedo, Bank Światowy, Biuro Programu Leonardo da Vinci w Warszawie, Canadian Urban Institute, Central European University (Budapeszt), Centrum Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną AE w Krakowie, DEBEGESA - Sociedad para el desarrollo económico del Bajo Deba (Bilbao), Dziennik Rzeczpospolita, Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej, Gmina Polkowice, Małopolski Konwent Przewodniczących Rad Gmin i Powiatów, Polska Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Powiat Polkowicki, Research Triangle Institute, Twigger S.A., Unia Miasteczek Polskich, Wyższa Szkoła Europejska im. Ks. Józefa Tischnera w Krakowie, Związek Gmin Wiejskich RP, Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Polskich.

Wykaz mojej aktywności konferencyjnej został przedstawiony w załączniku nr 4, punkt 6.

4. Działalność dydaktyczna i współpraca międzynarodowa

4.2. Działalność dydaktyczna

Zajęcia dydaktyczne dla studentów prowadzę od 1999 r., natomiast od podjęcia zatrudnienia na stanowisku adiunkta w 2005 r. realizuję je regularnie. W całym okresie mojej pracy zawodowej prowadziłem zajęcia z przedmiotów:

- 1) Studia licencjackie (I stopnia):
  - a) Administracja publiczna (wykład),
  - b) Analiza polityk publicznych (wykład),
  - c) Gospodarka i administracja publiczna (wykład),
  - d) Gospodarka i administracja sektora publicznego (wykład),
  - e) Zarządzanie publiczne (wykład),
- 2) Studia magisterskie (II stopnia i jednolite magisterskie):
  - a) Analiza programów publicznych (wykład),
  - b) Komunikacja i partycypacja społeczna (konwersatorium, wykład),
  - c) Organizacja usług publicznych (konwersatorium),
  - d) System administracji publicznej (wykład),
  - e) Zarządzanie publiczne (wykład),
- 3) Studia doktoranckie (III stopnia):
  - a) Organizacja i funkcjonowanie administracji publicznej (wykład),
  - b) Studia porównawcze z zarządzania publicznego (wykład),
- 4) Studia podyplomowe:
  - a) Finanse publiczne (konwersatorium),
  - b) Ewaluacja programów publicznych (wykład),
  - c) Funkcjonowanie administracji publicznej (konwersatorium),
  - d) Zarządzanie publiczne (wykład).

Prowadzone przeze mnie zajęcia dydaktyczne uzyskują wysokie oceny studentów w badaniach ankietowych jakości kształcenia. W ostatnich latach prowadzone przez mnie zajęcia były oceniane w skali 1-5 następująco: 4,70 (maj 2015), 4,58 (styczeń 2015), 4,71 (maj 2013) 4,80 i 5,00 (styczeń 2013), 4,71 (maj 2012), 5,00 (styczeń 2012), 4,67 (maj 2011), 4,87 (styczeń 2011)². Dodatkowe informacje na ten temat działalności dydaktycznej zostały zamieszczone w załączniku nr 4, pkt 1.

4.1. Opieka naukowa nad studentami

W latach 2007-2016 byłem promotorem łącznie 122 prac dyplomowych (licencjackich i podyplomowych). SeminaRIA licencjackie o profilu zarządzanie publiczne i polityka publiczna prowadzę regularnie od 2007 r. W latach 2008-2016 dyplomy licencjackie na podstawie obrony prac przygotowanych pod moją opieką uzyskało 99 studentów.

---

² Wyniki ogólnej oceny zajęć przeprowadzonych za pomocą ankiety tradycyjnej.

W latach 2007-2012 byłem również opiekunem seminariów na studiach podyplomowych o tematyce zarządzania publicznego, polityki publicznej i ekonomii społecznej. Słuchacze studiów podyplomowych przygotowali łącznie 23 prace pod moją opieką promotorską.

Od 2008 r. pełnię także rolę recenzenta prac licencjackich, magisterskich oraz prac kończących studia podyplomowe. W latach 2008-2016 przygotowałem łącznie 72 recenzje prac dyplomowych, w tym 23 recenzje prac licencjackich, 26 recenzji prac magisterskich oraz 23 recenzje prac podyplomowych (tabela 5).

Tabela 5. Promotorstwo i recenzje prac dyplomowych w latach 2008-2016

Wyszczególnienie	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	Razem
Promotorstwo prac licencjackich		11	11	15	15	15	12	11	9	99
Promotorstwo prac podyplomowych	8		5	4	5					22
Recenzje prac licencjackich	1	5	2	3	5	3	4	-	-	23
Recenzje prac magisterskich				10	3	5	2	2	4	26
Recenzje prac podyplomowych	8	1	5	4	5					23

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych Dziekanatu Wydziału Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych oraz Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej UEK.

W ramach mojej działalności dydaktycznej udzielałem również wsparcia naukowego doktorantom przygotowującym swoje prace doktorskie na Wydziale Ekonomii i Stosunków Międzynarodowych. Od 2011 r. jestem również recenzentem artykułów przygotowywanych przez studentów w cyklicznych konkursach sympozjalnych organizowanych dwa razy w roku w ramach sympozjów z cyklu Współczesna Gospodarka i Administracja Publiczna. Uzupełniające informacje na ten temat zostały zamieszczone w załączniku nr 4, pkt 1.

4.2. Działalność organizacyjna na rzecz dydaktyki

W trakcie mojej pracy zawodowej prowadziłem również działalność organizacyjną na rzecz dydaktyki. Działania te odbywały się na dwóch płaszczyznach: opracowywania programów kształcenia oraz kierowania studiami i nadzorowania procesu dydaktycznego.

Jestem współautorem programów kilku kierunków studiów podyplomowych stanowiących ofertę dydaktyczną Małopolskiej Szkoły Administracji Publicznej UEK:

- „Ekonomia społeczna” (w latach 2011-2013, w ramach projektu EFS pt.. Zintegrowany system wsparcia ekonomii społecznej),
- „Narzędzia analizy polityki publicznej” (2008 r., we współpracy ze Statsoft Polska),
- „Zarządzanie projektami finansowanymi ze środków UE” (2007 r.),
- „Zarządzanie rozwojem społeczno-gospodarczym w gminie i regionie” (2006 r.).

W latach 2005-2008, tj. w okresie, kiedy sprawowałem funkcję dyrektora MSAP UEK, podejmowałem starania aby poszerzyć ofertę dydaktyczną o nowe kierunki studiów podyplomowych. W tym czasie liczba kierunków studiów oferowanych przez MSAP UEK wzrosła z 3 do 9³ oraz zwiększyła się liczba słuchaczy studiów. Do moich obowiązków należało również sprawowanie nadzoru nad studiami podyplomowymi realizowanymi przez MSAP UEK, przygotowywanie

³ Poza czterema kierunkami, których program powstawał przy moim udziale, były to również: Zarządzanie mediami oraz Gospodarka i administracja publiczna.

dokumentacji wymaganej do uruchomienia studiów, a także opracowywanie sprawozdań z działalności dydaktycznej dla Rady Programowej MSAP UEK.

W latach 2010-2011 pełniłem funkcję kierownika studiów podyplomowych na kierunku Ekonomia społeczna.

W latach 2010-2016 brałem również udział w pracach katedralnego zespołu dydaktycznego zajmującego się rozwojem programów kształcenia na kierunku Gospodarka i administracja publiczna (I i II stopień). Od 2016 r. jestem członkiem katedralnego zespołu ds. akredytacji tego kierunku. W marcu 2017 r. zostałem koordynatorem prac zespołu przygotowującego kierunek studiów z zakresu polityki publicznej (I i II stopień).

4.3. Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych

W trakcie mojej pracy naukowej uczestniczyłem w przedsięwzięciach badawczych realizowanych w ramach takich programów europejskich, międzynarodowych i krajowych, jak: Democratic Governance and Public Administration Project (USAID/DAI), Fiesta III, Inicjatywa Wspólnotowa EQUAL 2004-2006, INTERREG IIIC 2002-2006, OECD Public Governance Reviews, OPUS Narodowego Centrum Nauki, Phare Poland, Program Aktywizacji Obszarów Wiejskich Bank Światowego (PAOW), Program badań Komitetu Badań Naukowych, Program Leonardo da Vinci, Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007-2013, Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007-2013, Program Partnerstwa dla Samorządu Terytorialnego (LGPP), Program Regionalne Fora Biznesu Ernst&Young, Program badawczy Komisji Rozwoju Regionalnego Parlamentu Europejskiego, Program badawczy Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk, Program badawczy Instytutu Wsi i Rolnictwa Polskiej Akademii Nauk, Sektorowy Program Operacyjny Rozwój Zasobów Ludzkich 2004-2006, Sektorowy Program Operacyjny Wzrost Konkurencyjności Przedsiębiorstw 2004-2006 oraz Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego 2004-2006.

4.4. Udział w konsorcjach i sieciach badawczych

Udział w pracach konsorcjów badawczych (zawiązanych formalnie w drodze umów):

- Konsorcjum PRI 2 (2009-2014): MSAP UEK, Związek Gmin Wiejskich RP, Związek Miast Polskich, Związek Powiatów Polskich,
- Konsorcjum „Romska Droga” (2009-2011): Uniwersytet Łódzki (Pam Center), MSAP UEK, Stowarzyszenie Kulturalno-Społeczne Romów „Centrum Kultury Romów w Tarnowie”,
- Konsorcjum 3filary (2009-2010): MSAP UEK, Uniwersytet Łódzki, Centrum Kultury Romskiej w Polsce w Tarnowie, Stowarzyszenie Romów w Krakowie,
- Konsorcjum KXETANES – RAZEM (działanie 3) (2007-2008): MSAP AE w Krakowie, Uniwersytet Łódzki – Pam-Center, Centrum Kultury Romów w Tarnowie, Międzynarodowe Centrum Partnerstwa „Partner’s Network”,
- Konsorcjum „Nowa Huta - Nowa Szansa” (2006-2008): Ośrodek Kultury im. C. K. Norwida w Krakowie, Instytut Spraw Publicznych UJ, MSAP AE w Krakowie, Graf – Press Sp. z o.o., Instytut Przedsiębiorczości PRYMUS Sp. J., Stowarzyszenie „U SIEMACHY”, ZHP – Hufiec Kraków – Nowa Huta, Stowarzyszenie Pomocy Socjalnej GAUDIUM ET SPES, Krakowski Zarząd Komunalny w Krakowie, Grodzki Urząd Pracy w Krakowie, MOPS w Krakowie, Ośrodek Szkolenia i Wychowania nr 1 OHP w Krakowie,

- Konsorcjum Foresight (2006-2008): MSAP AE w Krakowie, Politechnika Krakowska, Akademia Górniczo-Hutnicza,
- Konsorcjum INCASIS (2005-2007): MSAP AE w Krakowie, Województwo Małopolskie, Zala County Non-Profit Development Company – ZALA, Miasto Wilno, Italy Development Marche Ltd – SVILUPPOITALIA, Finlombarda L.t.d. – FINLOMBARDA, University of Kaiserslautern, Department of Regional Development and Spatial Planning – KUT, Langhe Monferrato Roero Consortium – LAMORO, Company for Economic Development of Bajo Deba – DEBEGESA, Asturian Federation of County Councils and Municipalities – ASTURIAS,
- Konsorcjum OTT (2005-2006): MSAP AE w Krakowie, Centrum Transferu Technologii Politechniki Krakowskiej, Tarnowska Agencja Rozwoju Regionalnego S.A.,
- Konsorcjum „Sieć transferu innowacji” (2005-2006): MSAP AE w Krakowie, Cech Rzemiosł Różnych w Kalwarii Zebrzydowskiej, Tarnowski Klaster Przemysłowy „Plastikowa Dolina” S.A.,
- Konsorcjum KXETANES – RAZEM (działania 1-2) (2005-2006): Małopolska Wyższa Szkoła Ekonomiczna w Tarnowie, MSAP AE w Krakowie, Centrum Kultury Romów w Polsce z siedzibą Tarnowie, Uniwersytet Łódzki, Powiat tarnowski, Powiat nowosądecki, Miasto Nowy Sącz, Międzynarodowe Centrum Partnerstwa – “Partners Network”, Izba Przemysłowo-Handlowa w Tarnowie,
- Konsorcjum TRATOKI (2004-2005): Investitionsbank Berlin, Vienna Business Agency, SIPRO - Ferrara County Board for Local Development, Business Innovation Center of Spisska Nova Ves, Center for the Promotion of Employment in Micro Enterprises – Marseille, Zala County Foundation for Enterprise Promotion, MSAP UEK, Development Agency of Bidasoa Region, Yorkshire Enterprise Limited, Leeds,
- Konsorcjum PRI (2001-2004): Canadian Urban Institute (CUI), MSAP AE w Krakowie, GHK International, UMBRELLA – Association of Consultants, Bradley Dunbar Associates Ltd, Arthur Andersen, Altkom Academia S.A., Fundacja Edukacji Ekonomicznej, Spółka Prawnicza Hubert Izdebski, Jerzy Kaczorek, Jan Zieliński I&Z. S.C., Szkoła Biznesu UJ, National Association of Local Authorities in Denmark,
- Konsorcjum DKP (1998-1999): MSAP AE w Krakowie, Krakowsko-Warszawska Korporacja Prawnicza, Instytut Zdrowia Publicznego UJ, Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Oddział w Krakowie, współpraca ze Stowarzyszeniem Wspierającym Utworzenie Samorządowych Powiatów i Województw,
- Konsorcjum MSUP (1997-1998): Centrum Studiów nad Gospodarką i Administracją Publiczną AE w Krakowie, Kancelaria Doradztwa Prawnego Kulesza&Kamiński, Instytut Zdrowia Publicznego UJ, Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Oddział w Krakowie.

Udział w pracach sieci naukowych (nieformalne sieci badawcze, wybór):

- Sieć badawcza EMPA (2016): MSAP UEK, University of Debrecen, Riga Stradiņš University,
- Sieć badawcza Zespół ds. analiz samorządowych (2012-2014), pracownicy naukowcy i eksperci reprezentujący: UEK, Uniwersytet Warszawski, Regionalną Izbę Obrachunkową w Krakowie, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Wyższą Szkołę Administracji Publicznej w Szczecinie, Uczelnię Łazarskiego w Warszawie, Profile sp. z o.o., Forum Od-nowa, Uniwersytet Jagielloński.
- Sieć badawcza RESCUE (2010-2011): Lunds Universitet, Lancaster University, Hertie School of Governance, Alma Mater Studiorum - Università di Bologna, Center for Social Studies - University of Coimbra, Helsingin yliopisto - HUT University, University of Southern Denmark, Cracow University of Economics, Educational Research Institute, Lithuanian Social Research Centre, Linneuniversitetet Linnaeus University.
- Sieć badawcza Dobre rządzenie (2006-2008): pracownicy naukowcy i eksperci reprezentujący: AE w Krakowie, Uniwersytet Warszawski, Uniwersytet Jagielloński, Klon/Jawor.

4.5.   Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism

Od 2014 r. jestem członkiem redakcji kwartalnika naukowego „Zarządzanie publiczne” (*Public governance*), wydawanym przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie i Scholar. Od października 2015 r. sprawuję w redakcji funkcję redaktora tematycznego w zakresie nauk o polityce publicznej. Do moich obowiązków redakcyjnych należy dokonywanie wstępnych ocen artykułów nadsyłanych do redakcji i kwalifikowania ich do recenzji oraz wykonywanie innych zadań wynikających z ustaleń podejmowanych na zebraniach redakcji. Zadania te są związane z dalszym rozwojem czasopisma. Od 2016 r. za publikowanie artykułów w czasopiśmie jest przyznawanych 14 punktów.

W latach 2007-2014 byłem ponadto członkiem Rady Programowej kwartalnika „Zarządzanie publiczne”.

4.6.   Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych

Posiadam członkostwo w dwóch towarzystwach naukowych. Od 2014 r. jestem członkiem międzynarodowego towarzystwa naukowego *European Association for Evolutionary Political Economy* (EAEPE). Od 2012 r. jestem również członkiem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, Oddział Kraków. Uzupełniające informacje na ten temat przedstawiam w załączniku nr 4, pkt 2.

4.7.   Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych i wizyty studyjne

Pośród różnorodnych form aktywności akademickiej z których korzystałem brakuje pobytów na stażach naukowych. Byłem natomiast uczestnikiem 11 zagranicznych wizyt studyjnych, dwóch międzynarodowych szkół letnich oraz jednosemestralnych studiów w Copenhagen Business School w ramach programu Master of Public Administration. Organizatorami tych wyjazdów byli m.in.: Asturian Federation of County Councils and Municipalities in Oviedo, Central European University, Kaiserslautern University of Technology, London South Bank University, Sviluppo Italia Marche Region oraz Vocational Training Centre Institute of Labour z Aten. Obszerniejsze informacje na ten temat przedstawiam w załączniku nr 4, pkt 3.

4.8.   Recenzowanie publikacji w czasopismach międzynarodowych i krajowych oraz projektów międzynarodowych lub krajowych.

Jestem recenzentem artykułów pięciu czasopism naukowych – „Zarządzanie publiczne”, „Samorząd terytorialny”, „Ekonomia społeczna”, „Entrepreneurial Business and Economic Review” oraz „Horyzonty polityki”. Dla tych czasopism przygotowałem łącznie 12 recenzji artykułów.

Przygotowałem także recenzję wydawniczą monografii autorstwa P. Antosza, J. Górniaka, S. Krupnika, J. Strycharza, A. Szczuckiej, D. Szklarczyka, pt. *Przyspieszyć niezbędne. Doświadczenia z projektu SPIN – wsparcie transferu wiedzy z uczelni do przedsiębiorstw*, opublikowanej w 2015 r. przez Centrum Ewaluacji i Analiz Polityk Publicznych Uniwersytetu Jagiellońskiego.

5. Współpraca z otoczeniem administracyjnym, gospodarczym i społecznym

5.1. Ekspertyzy i inne opracowania wykonane na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców

Istotną część mojej pracy akademickiej stanowi działalność ekspercka wykonywana na rzecz podmiotów realizujących zadania publiczne. W ciągu całego okresu swojej pracy zawodowej byłem autorem lub współautorem 124 ekspertyz i innych opracowań analitycznych⁴ przygotowanych na zlecenie, w tym 86 po doktoracie i 38 przed uzyskaniem stopnia doktora⁵. Do najważniejszych ekspertyz, które powstały przy moim udziale po uzyskaniu stopnia doktora zaliczam:

- Boguszewski P., Ćwiklicki M., Chrabąszcz R., Geodecki T., Hausner J., Zawicki M., *Architektura Instrumentu Szybkiego Reagowania*, ekspertyza opracowana na zlecenie PARP przedstawiająca końcową koncepcję ISR oraz podsumowująca projekt Instrument Szybkiego Reagowania, Kraków 2015,
- Geodecki T., Krupnik S., Mazur S., Zawicki M. (red.), *Analiza zapotrzebowania, branż i rynków dla Centrum im. I. Łukasiewicza w Jasle*, ekspertyza opracowana na zlecenie Miasta Jasła w ramach prac nad „Studium przedprojektowym dla przedsięwzięcia pn. Centrum im. I. Łukasiewicza w Jasle – park naukowo-technologiczny”, Jasło, Kraków 2014,
- Bereza J., Jelonek M., Krupnik S., Kucharski T., Mazur S., Szklarczyk D., Wańkowicz W., Turowski B., Krupnik S., Zawicki M. (red.), *Zintegrowana Strategia Świadczenia Usług Publicznych dla jasielskiego obszaru funkcjonalnego na lata 2014-2020*, dokument przygotowany w projekcie Jasielska Strefa Usług Publicznych, realizowanym w ramach PO Pomoc Techniczna 2007-2013, Jasło 2014,
- Geodecki T., Kopyciński P., Mamica Ł., Zawicki M. (red.), *Analiza weryfikacyjna obszarów inteligentnej specjalizacji województwa małopolskiego*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, Kraków 2014,
- Zawicki M., Mazur S., Turowski B., *Strategic State. The Public Governance Review of Poland. Background Report*, ekspertyza przygotowana na zlecenie OECD, będąca podstawą dla raportu: „OECD Public Governance Reviews. Poland: Implementing Strategic-State Capability”, 2012,
- Geodecki T., Kopyciński P., Mamica Ł., Zawicki M. (red.), *Regionalna Strategia Innowacji Województwa Małopolskiego na lata 2014-2020*, program strategiczny przygotowany na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, kilka wersji powstałych w latach 2012-2014, Kraków (koordynator zespołu redakcyjnego),
- Zawicki M., *National Performance Reserve in Poland. Performance-based case study*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Parlamentu Europejskiego we współpracy z Centre for Industrial Studies z Mediolanu w ramach projektu pt. „Moving towards a more result/performance – based delivery system in Cohesion Policy”, 2011,
- Zawicki M., *Moving towards a more result / performance-based system in Poland. Interviews report*, raport z badań przeprowadzonych na zlecenie Parlamentu Europejskiego, przygotowany we współpracy z Centre for Industrial Studies z Mediolanu w ramach projektu „Moving towards a more result/performance – based delivery system in Cohesion Policy”, 2011,
- Zawicki M., Chrabąszcz R., *Założenia krajowego systemu standaryzacji usług publicznych* – ekspertyza do Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego przygotowana na zlecenie Departamentu Koordynacji Polityki Strukturalnej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, 2010,

---

⁴ Z uwzględnieniem cykli opracowań wykazanych w załączniku 4 pkt 7.

⁵ W zestawieniu tym pomijam opracowania eksperckie opublikowane, które zostały uwzględnione w części dorobek publikacyjnyjny.

- Geodecki T., Mazur S., Zawicki M., *Ocena śródkresowa w trakcie realizacji Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego 2007-2013 w latach 2007-2009*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, HMR Doradztwo Strategiczne S.C., Kraków 2010,
- Mazur S., Zawicki M., *Założenia Instrumentu Szybkiego Reagowania oraz strategia jego wdrażania w Polsce*, ekspertyza przygotowana na zlecenie PARP, MSAP UEK, Kraków 2009,
- Hausner J., Mazur S., Mituś A., Zawicki M., Alwasiak S., Chrabąszcz R., *Koncepcja Małopolskiego Centrum Technologii i Rozwoju*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, MSAP UEK, Kraków 2009,
- Ćwiklicki M., Hausner J., Kucharski T., Kukielka M., Mazur S., Mituś A., Zawicki M., *Tworzenie Małopolskiego Centrum Technologii i Rozwoju*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, MSAP UEK, Kraków 2009,
- *Badanie jakościowe ocen asesorów oceniających projekty złożone w ramach Małopolskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007-2013*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, 2009 (współautor),
- Zawicki M., *Case Study Malopolska*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Centre for Industrial Studies z Mediolanu w ramach projektu Parlamentu Europejskiego pt. „Study for the Committee on Regional Development on Instrument of EU Regional Policy: an Analysis of the European Added Value of European Structural and Innovative Funding”, 2009,
- Górniak J., Mazur S., Zawicki M., *Założenia projektu badawczego PARP pt.: „Analiza oczekiwanych efektów restrukturyzacji i ich wpływu na rynek pracy”*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, 2008,
- Bober J., Górniak J., Mazur S., Zawicki M., *Programowanie strategiczne i jego realizacja jako narzędzia polityki rozwoju*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Kraków 2008,
- Bober J., Górniak J., Mazur S., Zawicki M., *Wzmacnianie zdolności administracji publicznej w zakresie wykorzystania wskaźników w procesie programowania społeczno-gospodarczego rozwoju kraju i jego regionów*, ekspertyza opracowana na zlecenie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Kraków 2008,
- Bober J., Górniak J., Mazur S., Zawicki M., *Plan wzmacniania zdolności strategicznych w polskiej administracji publicznej – identyfikacja potrzeb, działania oraz niezbędne środki*, ekspertyza opracowana na zlecenie Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Kraków 2008,
- *Program udziału Miasta w zabezpieczaniu warunków działania krakowskiego ośrodka naukowego na lata 2007-2013. Program sektorowy do Strategii Rozwoju Krakowa*, dokument opracowany na zlecenie Miasta Krakowa, Kraków lipiec 2006 r. (współautor),
- *Ewaluacja ex-ante Strategii Rozwoju Województwa Małopolskiego Małopolska 2015*, ekspertyza przygotowana na zlecenie Zarządu Województwa Małopolskiego, Kraków 2005 (współautor).

Ekspertyzy mające wpływ na kierunki reform zarządzania publicznego oraz upublicznione przez zlecniodawców były również wielokrotnie cytowane w krajowych publikacjach naukowych. Wykaz ekspertyz przygotowanych przy moim udziale został zamieszczony w załączniku nr 4, punkt 7.

5.2. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych

Brałem udział w pracach zespołów eksperckich, które powstawały, przede wszystkim, w ramach wyżej omówionych projektów badawczych i wdrożeniowych oraz na potrzeby opracowania ekspertyz. W tym punkcie wskazuję moje zaangażowanie w prace zespołów eksperckich i konkursowych nie wymienianych w innych punktach tego autoreferatu. Są to mianowicie:

- członek Małopolskiej Rady Obserwatoriów Rozwoju Regionalnego i Ewaluacji (w latach 2011-2016, powołany przez Zarząd Województwa Małopolskiego),
- członek Krajowej Sieci Tematycznej w obszarze Dobre Rządzenie Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki na lata 2007-2013 (w latach 2010-2012, powołany jako kandydat Rektora Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie),
- członek Komisji konkursowej nagrody „Innovator Małopolski” dla najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw w Małopolsce, patronowanej przez Marszałka Województwa Małopolskiego oraz Rektora Politechniki Krakowskiej (w latach 2006-2008, na zaproszenie dyrektora Centrum Transferu Technologii Politechniki Krakowskiej),
- ekspert oceniający projekty z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego 2004-2006 w województwie małopolskim (w latach 2004-2005, powołany przez Marszałka Województwa Małopolskiego).

5.3. Działalność szkoleniowa

W trakcie swojej pracy zawodowej przeprowadziłem ok. 25 szkoleń. Działalnością szkoleniową zajmowałem się głównie w początkowym okresie swojej pracy zawodowej. Szkolenia te były kierowane głównie do kadr samorządu terytorialnego. Pozwalały mi one rozwijać warsztat dydaktyczny, co miało dla mnie znaczenie, gdyż nie byłem wówczas zatrudniony na stanowisku dydaktycznym. Tematyka szkoleń, których byłem współautorem i współprowadzącym, obejmowała m.in. zagadnienia: finansów powiatowych (1998 r., cykl szkoleń na zlecenie USAID/DAI dla kandydatów na skarbników we wszystkich powiatach ziemskich w Polsce), pozyskiwania i wykorzystywania funduszy ze środków UE (1999 r., cykl szkoleń na zlecenie PARR dla pracowników samorządowych i organizacji pozarządowych), metody planowania rozwoju instytucjonalnego (2003 r., cykl szkoleń na zlecenie MSWiA), zarządzania politykami publicznymi (2013 r., szkolenie na zlecenie Ministerstwa Środowiska dla kadry kierowniczej ministerstwa), monitorowania rozwoju regionu (2014 r., szkolenie dla pracowników Lubuskiego Regionalnego Obserwatorium Terytorialnego na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego).

Wykaz szkoleń przeprowadzonych przy moim udziale został przedstawiony w załączniku nr 4 punkt 8.

5.4. Działalność na rzecz otoczenia społecznego

Poza pracą zawodową staram się również brać czynny udział w życiu społecznym. Na tej płaszczyźnie wskazuję następujące formy mojej aktywności:

- przewodniczący Komitetu społecznego na rzecz budowy „Centrum Kulturalno-Społecznego Ruczaj” w Krakowie (od 2014 r., współpraca z Radą Dzielnicy, uzyskanie aprobaty władz miasta i rozpoczęcie procesu inwestycyjnego),
- członek Rady Fundacji Gospodarki i Administracji Publicznej (od 2008 r.),
- członek założyciel Stowarzyszenia Master of Public Administration (w latach 1999-2010),
- przewodniczący Stowarzyszenia Absolwentów Specjalności Gospodarka i Administracja Publiczna Akademii Ekonomicznej w Krakowie (w latach 1998-2001) oraz jego członek założyciel,
- członek założyciel Stowarzyszenia Wspierającego Utworzenie Samorządowych Powiatów i Województw (1998-1999).

6. Podsumowanie

Bilans kluczowych osiągnięć w pracy naukowo-badawczej, prezentowanych w autoreferacie przedstawia tabela 6.

Tabela 6. Bilans osiągnięć w pracy naukowo badawczej.

Wyszczególnienie	Po uzyskaniu stopnia doktora	Przed uzyskaniem stopnia doktora	Razem
<i>Dorobek publikacyjny</i>	73	27	100
Autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie (JCR) lub na liście (ERIH)	-	-	-
Autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych	46	15	61
Redakcja naukowa opracowań zbiorowych oraz publikacje popularyzatorskie i pozostałe	27	12	39
<i>Cytowalność (bez autocytowań)</i>			
Statystyka całościowa wg BG UEK			408
h-indeks całościowy			9
Sumaryczny <i>impact factor</i>			-
<i>Projekty badawcze ogółem</i>	38	20	58
Kierowanie projektami ogółem	9	-	9
Udział w projektach badawczych międzynarodowych	5	3	8
Udział w projektach badawczych krajowych	24	17	41
<i>Nagrody Rektora ogółem</i>	6	-	0
Nagrody za działalność naukową	3	-	3
Nagrody za działalność organizacyjną	3	-	3
<i>Aktywność konferencyjna ogółem</i>	52	47	99
Wygłoszone referaty ogółem	42	20	62
Prowadzenie sesji na konferencjach	5	-	5
Udział w organizacji konferencji	5	15	20
<i>Opieka naukowa nad studentami</i>			
Promotorstwo prac dyplomowych	122	-	122
Recenzje prac dyplomowych	72	-	72
<i>Ekspertyzy i inne opracowania wykonane na zamówienie</i>	86	38	124

Źródło: opracowanie własne.

Habilitant ubiegał się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu. Obszerniejsze informacje na ten temat zostały przedstawione w załączniku nr 5.

Kraków, 14 kwietnia 2017 r.